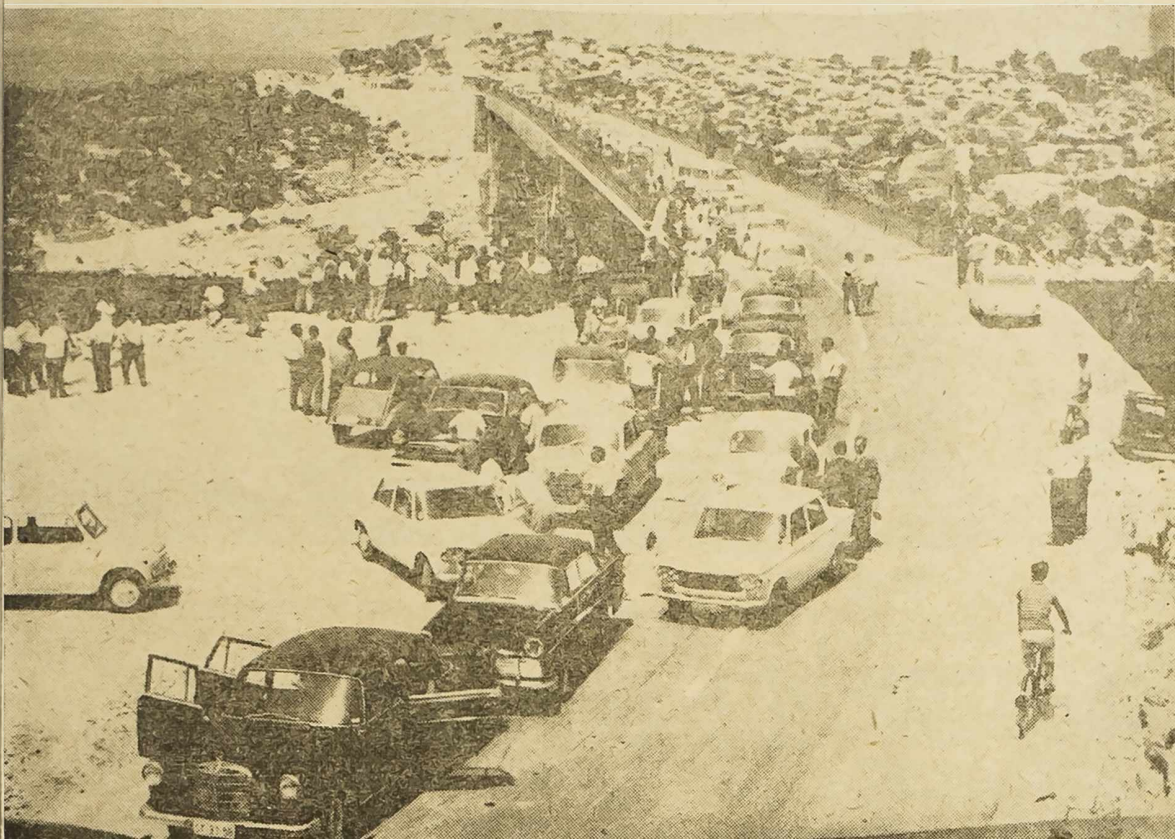

šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

Cijena 20 dinara — Izdaje Novinsko-izdavačko poduzeće «Stampa» Šibenik — Direktor MARKO JURKOVIĆ — Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara — Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-1-8 * Telefon štamparije 22-28 i 29-53

Kolona vozila na novoizgrađenom mostu preko Morinja

Iz govora inž. Zvone Jurišića

Nove perspektive razvoja turizma

Predsjednik Skupštine, kotara Split inž. Zvone Jurišić, je, zmeđu ostalog, rekao:

Slaveći 27. srpnja — praznik naroda Hrvatske radni ljudi naše Republike svake godine obilježavaju ovaj dan novim radnim pobjedama i uspjesima. Nema datuma ni godišnjice koji su vezani uz našu revoluciju, a da nisu obilježeni novim doprinosima napretku i daljnjem raz-

Nema potrebe isticati koliko fizičkih i materijalnih napora treba uložiti da bi se izgradio kilometar savremenog kolovoza, ali ipak treba imati na umu da se uložena sredstva u savremene ceste mnogostruko i vrlo brzo isplate. Da je to tačno naša svakodnevna praksa nam to potvrđuje. Zato naši ljudi, svaki naš građanin, pozdravlja i odobrava usvojenu politiku brzog

postizanja za zaposlenje, itd. Dosadašnji rezultati na tom planu pokazuju da su naša mjesta kroz koje prolazi magistrala izmijenili svoja lica, postala su žarišta turističke privrede i to privrede koja se intenzivno razvija, zahvaljujući želji naših ljudi, da se što prije uklope u mogućnosti koje im turizam pruža. Otu- da i proizlazi zahtjev da se ceste što brže rade, da što prije dođu do njihovog mjesta.

Puštanjem u saobraćaj ovog dijela Jadranskog puta otvaraju se nove perspektive za područje kroz koje ona prolazi. Radnim ljudima tog kraja pruža velike mogućnosti za njegov svestrani razvitak, za razvijanje ličnog i društvenog standarda, ali ujedno i obaveza da naši ljudi mnogo brže pristupne stvaranju uvjeta za promjene koje će neminovno nastati. Sjetimo se samo područja Općine Šibenik, koja je bila tek u početnim koracima na razvijanju turističke privrede, prolaskom magistrale postala je jedna od najpotencijalnijih područja u perspektivnom razvoju ove grane. To ima da se zahvali u prvom redu, pored inicijative radnih ljudi, i tome što je magistrala otvorila nova područja, koja su dosad bila nedostupna za ovu vrstu društvene djelatnosti.

Prema tome prolaskom magistrale Jadranskim područjem predstavlja neku vrst ekonomске revolucije, jer se naši ljudi dosada naviknuti i orijentirani

(Nastavak na 2. strani)

Inž. Zvone Jurišić presjecanjem trake pušta u promet novu cestu

vitku naše socijalističke zajednice. To je postala praksa naših ljudi, to je obaveza koju oni preuzimaju i upravo slaveći ove datume svoje obaveze i izvršavaju.

Slaveći ovogodišnji praznik, Dan ustanka naroda Hrvatske, svjedoci smo niza novih uspjeha širom naše Republike. Među njima je svakako veoma značajno puštanje u saobraćaj moderno izgrađenog dijela Jadranske magistrale od Šibenika do Splita sa veoma značajnim objektima, koji su podignuti na ovom dijelu Jadranske magistrale.

Nema nijednog građanina koji se ne raduje ovom događaju, događaju u kojem vide još jedan veliki doprinos privrednom razvoju naše zemlje u cjelini, a posebno u oblasti turističke privrede, kao jedne od dominantnih oblasti koja treba da u narednom periodu odigra veoma značajnu ulogu u privrednom razviku naše zemlje. Da bi se postigao taj cilj, neophodno je već sada mnogo intenzivnije rješavati sva ona pitanja koja su od značaja, a u prvom redu izgradnju modernih saobraćajnica bez kojih se ne može zamisliti razvoj turističke privrede.

intenzivnog razvoja turističke privrede. Pozdravlja i odobrava takovu politiku, jer u njoj vidi velike koristi za cijelu našu zajednicu i za njen privredni razvoj. Ali, ne samo privredni razvoj. Našu zemlju svake godine posjećuje veliki broj ljudi iz raznih krajeva svijeta. Svake godine otvaraju se vrata za sve turiste koji žele posjetiti našu zemlju, proširuje se i krug posjetilaca kako po broju ljudi, tako i po broju država. Sve to pridonosi daljnjoj afirmaciji naše zemlje u međunarodnim okvirima. Svaki onaj koji kao turista posjeti našu zemlju uvjeri se u miroljubivu politiku naše zemlje. On obavezno, ako je dobronamjeran, pravilno tumači našu želju za mirom i miroljubivu suradnju među narodima. Sve to neprestano jača naše odnose sa drugim zemljama.

Jadranska magistrala je posebno značajna za područje našeg Kotara, jer najveći dio magistrale upravo prolazi kroz naš Kotar. Ona je još značajnija utoliko, što upotpunosti mijenja kraj kroz koji prolazi, mijenja i orijentaciju našeg čovjeka, uklapa ga u nove djelatnosti, pruža mu velike moguć-

Dolazak političkih i privrednih rukovodilaca na most preko Morinja

U čast Dana ustanka naroda Hrvatske

Puštena u saobraćaj turistička cesta na potezu Šibenik - Split

U čast Dana ustanka naroda Hrvatske puštena je u saobraćaj dionica Jadranske magistrale od Šibenika do Splita u dužini od 82 kilometra. Svečanost je oko 10 sati u predjelu Ražina otvorio predsjednik Općinske skupštine Šibenik Jakob Grubišić. Otvaranju ovog dijela Jadranske magistrale prisustvovali su član CK SKJ Nikola Sekulić, član Izvršnog vijeća Sabora Hrvatske Ivo Senjanović, predsjednik Skupštine kotara Split inž. Zvone Jurišić, sekretar Kotarskog komiteta SK Ivo Družić, sekretar Općinskog komiteta SK Šibenik Paško Periša, direktor Zajednice poduzeća za ceste Hrvatske inž. Stjepan Lamer, glavni inž. Projektnog zavoda iz Zagreba Josip Vukoša i druge ličnosti duštvenog i političkog života komune.

Nakon otvaranja svečanosti i pozdravnih govora predsjednika Kotarske skupštine Split Zvone Jurišića i direktora Stjepana Lamera, drug Zvone Jurišić je presjekao vrpcu na vijaduktu kod Ražina i time predao saobraćaju novoizgrađenih 67,5 km magistrale i most nad Morinjskim zaljevom. Dugačka kolona automobila krenula je prvi put preko mosta prema Splitu.

Stare ceste više nema. Od toga dana ona pada u zaborav. U-sku prašnjavu i kamenitu cestu zamijenila je široka asfaltna traka, toliko iščekivana i toliko neodoljiva. Pred našim očima otkriveni su novi predjeli jednog područja, koje je još do jučer bilo gotovo nepoznato i zabačeno. Vozila lagano, poput lahora, odmiču putem, drugim vijugavim. Redaju se uvale, borove šume, vinogradi u kamenu i more koje fascinira svojom čistom bojom, svojom bistrinom. Usjeci visoki i do 20 metara, probijani su danju i noću. Tko je obavio taj veliki posao, tko je »otkrio« ove predjele stranim posjetiocima, pa i nama samima? Citava plejada poduzeća i organizacija: »Projektni zavod Zagreb«, poduzeće »Asfalt« - »Rijeka«, »Vijadukt« - Zagreb, »Mostogradnja« Beograd, »Duro Đaković« Slavonski Brod, »Melioracija« Split, Društvo inženjera i tehničara Hrvatske Šibenik. Ali prije svega naši radni ljudi, svih onih i drugih učesnika izgradnje. Oni su svojim elanom, zalaganjem i odricanjem.

Ovih 67,5 kilometara nove ceste nisu progutali u zalud pet milijardi dinara. Učinjeno je 572 kubna metra iskopa, 648 kubnih metara nasipa, uzidano 14,300 kvadratnih metara zida i ugrađeno 454.000 kvadratnih asfaltna. Izgrađena su 2 mosta u dužini od 555 metara. U njima je saliveno 3.810 kubika betona i 567 tona čelika. Izgrađeno je 516 metara vijadukta. Ovaj veliki rad izvršen je snagom strojeva i ljudi koji gotovo nisu napuštali ovo gradilište. Mnogi putnici i prolaznici neće znati koliko su ljudske energije i napora izi-

skivali ovi radovi, ali oni će se diviti jednom velikom djelu naših radnih ljudi.

Dovršenje ove dionice je od kapitalnog značaja za turizam i ostalu privredu. Ona je, poput rijeke u postinji, donijela niz pogodnosti za razvitak mnogih naših priobalnih mjesta. Gotovo se iz dana u dan može pratiti, kako se mijenja život u njima; zahvaljujući ovoj cesti.

Vratili smo posljednja vozila koja su, ne znajući još da je saobraćaj krenuo drugim pravcem »koraknula« na staru cestu povrh pješćane uvale Zaborići.

Zvoći su se vraćali i kretali novom cestom, s osmijehom na licu, da bi se za svega pet minuta našli u Šibeniku.

Stara kamenita cesta preživjela je svoj vijek...

Tekst i snimke: J. Čelar

Kršenje propisa o investicionoj izgradnji

Petomjesečna bilanca privrede u ovoj godini pokazuje da pretjerani porast investicione potrošnje i dalje predstavlja opasnost za stabilnost kretanja. Prema posljednjim podacima, do kraja maja utrošeno je za investicije u osnovna sredstva preko 540 milijardi dinara, što je za 50% više nego u istom periodu prošle godine. Ipak, može se pžrimjetiti da se situacija, zahvaljujući poduzetim mjerama, popravlja. Prekoračenje investicija u odnosu na stanje u aprilu smanjilo se za oko 7%, a svi su znaci da će se i dalji razvoj nastaviti u istom pravcu.

Kako je već više puta naglašeno, do prekoračenja investicija došlo je u prvom redu kod programa koji se financiraju iz izvora van privrede, dok su radne organizacije ostvarile ulaganja uglavnom na predviđenom nivou. Ilustracije radi može se navesti da su investicije iz kotarskih fondova porasle u odnosu na prošlu godinu za 78% iz općinskih fondova za 56%, a iz sredstava privrednih organizacija za svega 19,9%.

Ispitivanja koja je izvršila Služba društvenog knjigovodstva navode na zaključak, da je znatan broj društveno - političkih zajednica svojom politikom i nerealnim investicionim programima doprinio kršenju propisa o investicijama i prekoračenju plana. Na primjer, skupštine pojedinih općina same su davale garancije za osiguranje sredstava, umjesto da to prepuste bankama koje su za tu vrstu poslova nadležne. Na taj način općine su omogućile da se protuzakonito otpočnu radovi i u o-nim slučajevima kada za predviđene investicije nije bilo osigurano pokriće. U kolikoj je mjeri to uzelo maha, pokazuje činjenica da su u nekim općinama ukupni iznosi izdatih garancija čak premašili godišnje prihode njihovih budžeta i fondova, pa je i garancija bila bez prave vrijednosti.

Društveno - političke zajednice nisu uvijek imale sredstva ni za radove kod kojih su se one same javljale kao investitori. Ovo je naročito dolazilo do izražaja u oblasti neprivrednih investicija, kao što je izgradnja škola, raznih komunalnih i drugih objekata, administrativnih zgrada i dr. Zbog ovih i drugih pojava nediscipline oko 26% vrijednosti predviđenih ili već ugovorenih radova je bez pokrića.

Također je štetna praksa pojedinih lokalnih organa u vezi s oročavanjem sredstava privre-

dnih organizacija. Budući da se oročeni depoziti s rokom vraćanja dužim od jedne godine mogu koristiti za kreditiranje investicija, oni su vršili pritisak na privredne organizacije insistirajući da oroče sredstva, bez obzira na stvarne mogućnosti i potrebe poduzeća. Tako su stvoreni značajni izvori za financiranje investicija koji su doprinijeli prekoračenju plana. Oročeni depoziti veći su danas za oko 64%, a ulaganja u investicije iz bankirskih sredstava porasla su za pet mjeseci ove godine za blizu pet puta.

Posebno treba istaći da je ovakva politika nanosila dvostruku štetu, jer je sužavala materijalnu bazu poduzeća.

Pošto su često oročavala i ona sredstva koja su im bila potrebna za redovno poslovanje, poduzeća su bila prinuđena da od banke traže kredite, kako ne bi došlo do zastoja u proizvodnji. Sredstva su oročavala i poduzeća koja posluju sa gubicima i koje u normalnim uslovima to svakako ne bi učinila.

Slična je situacija i kod društvenih fondova koji su također oročili značajne iznose. Pada u oči da su najveći depoziti fondova za stambenu izgradnju, iako je poznato da oni ni izdaleka ne mogu zadovoljiti zahtjeve za dobijanje kredita upravo zbog nedostatka slobodnih sredstava. To znači da su depoziti formirani po nalogu faktora van fondova za stambenu izgradnju. Ovo je nedopustivo i zbog toga što su sredstva fondova za stambenu izgradnju namjenski formirana, i ne može se tolerirati njihovo prelijevanje u druge oblasti. Ispitivanje je pokazalo da su ova sredstva korišćena putem oročavanja, za izgradnju privrednih objekata, pokrivanje gubitaka, isplatu dospjelih budžetskih obaveza itd.

Ljubomir Matić

U dvjema šibenskim tvornicama

Velike štete od redukcije električne energije

Prvreda šibenske komune je najviše u zemlji pogođena višemjesečnu redukciju elektroenergije. Tvornica elektroda i ferolegura i Kombinat lakih metala »Boris Kidrič« u Šibeniku uz Tvornicu karbida u Dugom Ratu su najžešće osjetile nestašicu elektroenergije.

U razgovoru s našim suradnikom o ukupnim štetama nastalim zbog djelomične ili potpune redukcije u pogonu ferolegura i poduzimanju mjera da se, bar donekle, olakša sadašnji položaj, predstavnici Tvornice elektroda i ferolegura su istakli da se zalažu za nadoknadu fiksnih troškova od milijardu i 200 dinara. Jer zbog nestašice elektroenergije više mjeseci djelomično ili potpuno je mirovalo pet velikih peći u pogonu ferolegura. Djelomična redukcija zahvatila je TEF još 29. listopada prošle godine i ta prva faza je trajala do 31. prosinca. To je uvjetovalo da tvornica u tom vremenskom razdoblju proizvodi manje 3.066 tona od planirane proizvodnje. 1. siječnja dispečerska služba Elektroprivredne zajednice Hrvatske izdala je nalog za potpuno obustavljanje opskrbe elektroenergijom ovog pogona šibenske tvornice. Potpuna redukcija je trajala do 20. ožujka. U tom vremenskom razdoblju tvornica je proizvela manje 6.200 tona proizvoda. Tvornica elektroda i ferolegura u Šibeniku radi sa 50 posto kapaciteta i, prema procjenama stručnjaka, u ovoj tako zvanoj trećoj fazi redukcije, očekuje se manja proizvodnja za 7.000 tona feromangana i silikomangana — osnovnih proizvoda ove tvornice.

Ukupan gubitak poduzeća: milijardu i 200 milijuna dinara, ne računajući izgubljenu dobit. Do da li se tome da »prisilni« remont peći koji nastane uslijed redukcije košta oko 20 milijuna dinara, onda je gubitak daleko veći. Tvornica elektroda i ferolegura izvozi prosječno godišnje proizvoda u vrijednosti od milijun i 700 tisuća dolara. Zbog redukcije elektroenergije tvornica je morala raskinuti neke ugovore s inozemnim partnerima, a neki izvojni poslovi su odgođeni. U prvih šest mjeseci ove godine izvela je proizvoda u vrijednosti koja dostiže jedva 230 tisuća dolara.

I pored teške situacije u kojoj se nalazi tvornica, ni jedan član kolektiva nije otpušten, ni ti se predviđa otpuštanje radnika. Jer otkazi nisu popularna mjera. Istina, radni kolektiv je osjetio redukciju u relativno manjim primanjima.

U TEF ističu da se sve do 1967. godine ne očekuje bolje snabdjevanje električnom energijom. U tvornici, koja četiri puta više troši elektroenergije nego Šibenik, grad od 30 tisuća stanovni-

ka, najavljene su mjere i povećana ulaganja u razvoj elektroprivrede u našoj Republici primljeni su sa simpatijama, ali su mišljenja da je potrebno uskladiti odnos hidro i termoelektrana.

Logično je i realno da štete nastale redukcijom elektroenergije snosi privredna organizacija i zajednica. Zato i zahtijevamo da nam se nadoknade fiksni troškovi od milijardu i 200 milijuna dinara, jer nema smisla da zbog više sile teret isključivo padne na kolektiv koji je pogođen redukcijom bez svoje krivnje-rekli su na kraju razgovora predstavnici Tvornice elektroda i ferolegura

M. O.

Opet teškoće u cestovnom saobraćaju

Izgleda da je zaobraćaj i ove ljetne sezone šibenski problem broj jedan. Ovdašnji turistički radnici, i ne samo oni, očekivali su da će sve biti u najboljem redu. Ove godine u cestovnom saobraćaju nije ona kako bi trebalo da bude. Odmah moramo reći da je taj prijekor upućen na adresu lokalnog cestovnog saobraćaja.

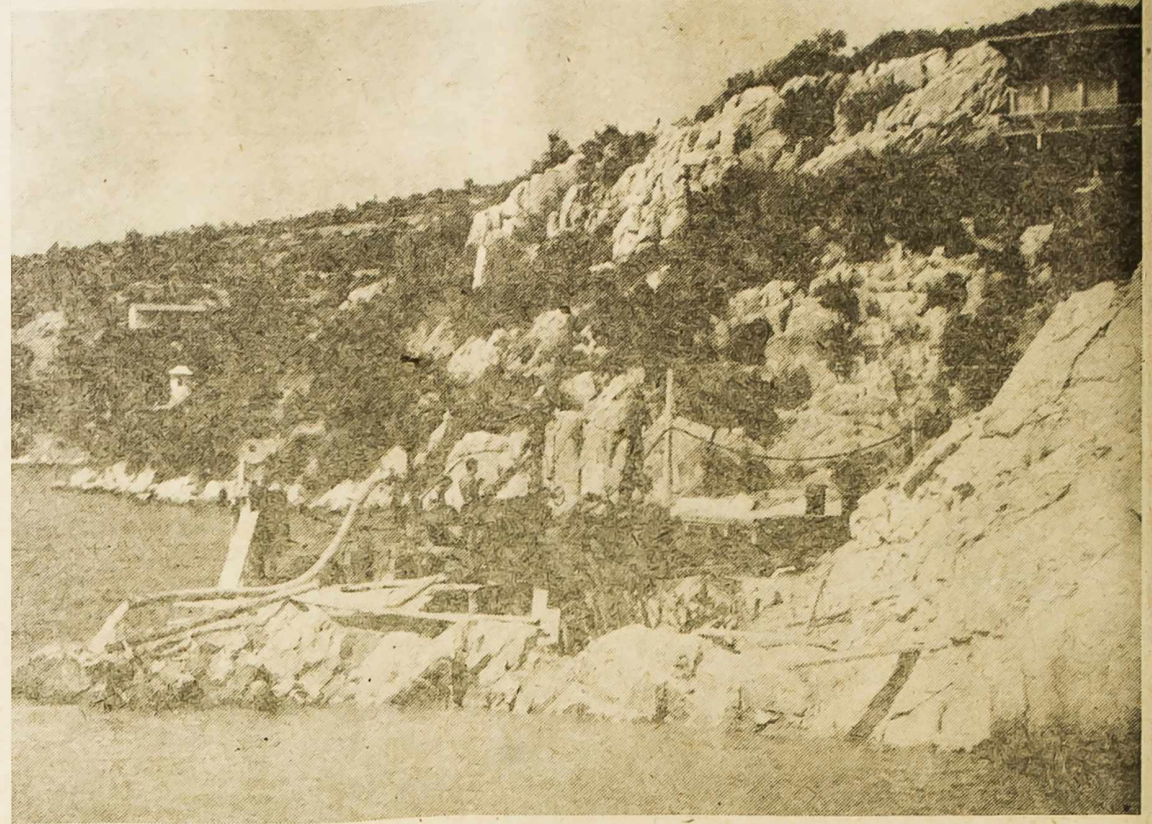
Dovršenjem Jadranske turističke ceste ukinute su sve brodske veze osim za Vodice i one što povezuje otoke sa Šibenikom. Rogoznica i Primošten su na magistrali, a priključak za Tijesno je izgrađen, pa je brodska veza ukinuta za ta mjesta kao i za Murter i ostala mjesta na istoimenom otoku.

Šibenski »Autotransport« preuzeo je obavezu na sebe da će osigurati dovoljan broj autobusa na linijama, što povezuju Šibenik s ostalim turističkim mjestima. U tu svrhu poduzeće je nabavilo 10 novih autobusa. No po svemu sudeći ni to nije dovoljno. Broj turista, koji ove godine posjećuju ovdašnja turistička mjesta, znatna je porastao. Na primjer, u nedjelju 19. srp-

nja preko tri tisuće gostiju je čekalo da iz Šibenika bude prebačeno u Vodice i Murter. Četiri autobusa nisu bila dovoljna da preveze sve one koji su htjeli u ta mjesta. Stoga nije ni čudo da u tim linijama vlada takva gužva, takav krkljanak kakav još nismo vidjeli.

Ove je godine Autotransportno poduzeće u Šibeniku uvelo neke novosti u lokalnom saobraćaju. Autobusi za turistička mjesta voze non-stop. Pa i pored toga ne mogu da preveze sve one koji žele ljetovati u tim mjestima. Autobusi su neprestano dupke puni i čini nam se da tuku sve jugoslavenske rekorde. Sa Martinske, u neku ruku ulaznih vrata u Šibenik, željezničke stanice i obale odvoze svakodnevno i po 100 putnika u kolima.

Svima onima koji su odlučili da dodu na godišnji odmor u mjesta šibenskog primorja poručujemo: ne obazirite se što ćete prije biti okupani u znoju nego u moru! Ljudi što se brinu o turizmu uložili su zaista mnogo truda za ugodniji boravak u tim mjestima. M. O.

Radovi na gradnji mosta preko šibenskoj zaljeva su u punom jeku

Krapanj bez brodske veze

Nakon izgradnje dijela Jadranske turističke ceste do Rogoznice ukinuta je brodska veza koja je na toj relaciji održavana sa Šibenikom. Time su najviše pogođeni stanovnici ronilaca, spužvara i koraljara — Krapnja. Na otoku se život ne može zamisliti bez brodske veze s kopnom i bez čamaca. Kanal između otoka i kopna, koji je širok 500 metara, izvrgnut je vjetrovima, naročito jugu i buri. U jesenskim i zimskim danima prevoz je otežan, a kadkad i nemoguć. I zato je Krapanj oduvijek imao brodsku vezu s kopnom. Redovita pruga uspostavljena je još 1902. Dakle, prije 62 godine. Sjećaju se ljudi kako su se nekad brodom u Krapanj vozili samo mjesni učitelji, glavar sela i pop. Možda još poneki imućniji seljak.

Brod na pruzi Šibenik — Zablac — Krapanj — Primošten — Rogoznica prestao je voziti 31. svibnja ove godine. Dok je za Zablac uspostavljen poseban brod, a Rogoznica i Primo-

šten su na Jadranskoj turističkoj cesti, pa su povezani autobusnim vezama, dotle je jedino Krapanj ostao bez brodske i autobusne veze. Da bi Krapanjci došli u Šibenik ili neko drugo mjesto ovisni su hoće li neki od ribarskih brodova krenuti u novo naselje Brodarica na kopnu kroz koje prolazi Jadranska Oko 100 čamca i 50 radnika iz magistrala.

Krapnja, što su zaposleni u šibenskim radnim organizacijama prevozi se privatnim čamcima na Brodaricu, a zatim nastavlja put pješke. Autobus što saobraća na relaciji Brodarica — Šibenik rezerviran je za učelnike i radnike iz Brodarice.

PTT poduzeće iz Šibenika namjerava uskoro premjestiti poštu s otoka na Brodaricu. Tako će oko tisuću i 500 stanovnika ovog najzanimljivijeg jadranskog otočića ostati bez pošte, jer je poslije ukidanja brodske veze normalna dostava onemogućena.

Prije dvije godine Krapanj je dobio električno svjetlo. Za koji dan na otoku spužvara i ronilaca poteći će voda podzemskim betonskim cjevovodom kojeg su na morsko dno položili sami krapanski ronilci. Svjetlo i voda uz lijepu plažu, borovu šumu i još mnogo toga drugog garancija su da će Krapanj postati tražena tačka na turističkoj karti. No interes za ljetovanje na njemu je smanjen, jer ne postoje prikladne saobraćajne veze.

Ove će jeseni oko 120 dječaka i djevojčica iz Krapnja nastaviti školovanje u Šibeniku. I 60-ak također iz Brodarice. Dodamo li da iz Krapnja putuje 100, a iz Brodarice 30 radnika dobiva se brojka od 310 putnika dnevno. U slučaju da se ne uspo-

stavi brodska veza oni će se i dalje prevoziti privatnim čamcima. Propisi lučkih vlasti strogo se protive prevozu ljudi u neprikladnim čamcima koji imaju pogonsko gorivo-snagu mišica.

Sto poduzeti da se sadašnje stanje riješi?

U Krapnju insistiraju uspostavljanju stalne brodske veze otoka s kopnom. Možda bi ovdje ipak najprikladnije bilo uspostaviti vezu otok - kopno pomoću trajekta ili kakvog sličnog broda i istovremeno osigurati dovoljan broj autobusa, jer kroz novo krapanjsko naselje upravo prolazi Jadranska turistička cesta.

M. O.

Turističke perspektive

(Nastavak sa 1. strane)

samo na postojeću materijalnu osnovu, orijentiraju na druge djelatnosti, koje njima i našem društvu donose ogromne koristi. Uz magistralu nikao je čitav niz novih hotelskih kapaciteta, motela, restorana, kampova, snažno se razvija kućna radinost, pojačan je interes za investicije u kućnoj radinosti itd., mijenjaju se navike ljudi, mjesta dobivaju kulturniji izgled. Postoje čitavi pokreti kojima je cilj da se mjesta uz magistralu pretvore u savremena turistička naselja, grade se vodovodi, uvodi se električna kanalizacija i čitav niz drugih komunalnih uređaja. Jednom riječju naši građani okupljeni u organizaciju Socijalističkog saveza, rješavaju sami svoju perspektivu. Ovo je bilo i jeste moguće zahvaljujući naporima naše zajednice, koja veća sredstva odvajala za turizam.

Koristim ovu priliku, da projektantima koji su projektirali ovaj dio magistrale i objekte na njoj zahvalim i čestitam na veoma uspješnim rješenjima, jer su pokazali da projektanti mogu rješavati najkompliciranije probleme. Posebno zahvaljujem poduzetima, izvođačima radova »Vijadukt« Zagreb, »Melioracija«, Split, »Asfalt« Rieka, »Mostogradnja«, Beograd i poduzeću »Duro Đaković« Slavonski Brod. Ovi kolektivi pokazali su veliki samoprijegor i zalaganje, jer su ovi zajednici dali još jednu modernu saobraćajnicu. Ujedno čestitam svim onima, koji su na bilo koji način učestvovali u izgradnji ove ceste.

KINOPREDSTAVE U IVOŠEV-CIMA

Prije dvije godine svjetlo je zasjalo u donjem dijelu Ivoševaca u kojem se nalazi i centralna škola. Donijeli su i plan, te su sakupili novčana sredstva i kupili ovih dana kinopredstave za uskometažni film. Već se daju prve predstave. Sada po prvi put mještani Ivoševaca, naravno oni stariji, gledaju filmove. (BP)

Prije dvadeset godina

Vis-glavni grad Jugoslavije

Ovogodišnji praznik Dana ustanka naroda Hrvatske obilježen je nizom proslava širom čitave Republike. Naj-svečanija je ona na Visu. Tu se na Dan ustanka proslavila 20-godišnjica boravka Centralnog komiteta KPJ, Vrhovnog štaba, Nacionalnog komiteta narodnog oslobođenja Jugoslavije i druga Tita na ovom otoku, kada je Vis postao centar nove Jugoslavije. Tu su se zbili značajni historijski događaji, neki od njih presudni za budućnost naše zemlje.

Vis je, uostalom često u davni imao zanimljivu historiju i izuzetno značenje za naše narode. Evo nekoliko interesantnih podataka o tome.

— Po veličini to je naš treći jadranski otok (85,8 četvornih kilometara). Posvuda je bregovit, a općenito se diže prema zapadu gdje dostiže visinu od 587 m. Između bregova porazmjerno je veći broj uvala u kojima su mala polja. Tla za obradu (za uzgoj vinove loze) ima više na terasama po bregovima. Da biljke su toplotne prilike veoma povoljne, ali male su količine oborima (oko 360 mm).

PROSLOST

— U starom vijeku Vis — Issa je grčka kolonija iz koje je sirakuški eparh upravljao sirakuškim posjedima na Jadranu i osiguravao sirakuške trgovačke interese. Issa postaje posrednik između grčkog svijeta i jadranskih obala.

— Nakon ilirskih ratova na Jadranu se održala Isejska država koja ima kolonije, pored ostalih Tragurion (Trogir), Salonu (Solun) i dr. Ta država razvija pomorsku i trgovačku djelatnost u pravcu grčkih i italjskih obala.

— U četrnaestom stoljeću, Vis koji je u međuvremenu bio pod mletačkom vlašću, predaje se bosanskom kralju Tvrtku I, da bi u petnaestom stoljeću opet pripao Mlecima.

— U devetnaestom stoljeću Vis je središte gusara i u vezi s tim povod za sukob između francuske i engleske flote. Na dan 13. III 1811. u bitki koja se odigrala između Hvara i Visa engleska je flota svladala francusku i tako su Englezi osigurali posjed Visa.

— Još se jedna značajna bitka odigrala za Vis. Bilo je to 20. VII 1866. kad su se sukobile talijanska i austrijska flota. Premda je talijanska flota bila nadmoćnija pobijedili su Austrijanci u čijim su se redovima borili naši ljudi, pod komandom Trgetthoffa. Time su u ono vrijeme ušutkane talijanske aspiracije u ovom dijelu Jadrana, a naš se primorski svijet mogao relativno slobodno razvijati.

— No stvaranjem versajske Jugoslavije aspiracije Italije su zadovoljene. Otok postaje predstraža talijanskog fašizma u ovom dijelu Jadrana, ali Višani se nikada — tim nisu složili.

REVOLUCIJA

— Pred početak fašističke agresije na Jugoslaviju na Visu je radilo 10 čelija KP sa 62 člana. Prvog maja 1941. kriješovi s viških brezuljaka najavili su okupatorima da prava borba tek počinje. Početkom 1942. 10 om-

ladinaca odlaze sa otoka u Trogirsko - rogoznički partizanski odred. Do kapitulacije Italije priključilo se partizanskim jedinicama u Dalmaciji oko 250 Višana. U aprilu 1943. na Visu je formiran viški bataljon od 3 čete. Kapitulaciju Italije na otoku je dočekalo 150 članova Komunističke partije, jaka Skojevka organizacija, AFZ i formirani organi narodne vlasti.

— Nakon sve češćih i jačih napada njemačkih snaga na jadranske otoke Vrhovni komandant je brižljivo razmotrio situaciju oko Visa i donio odluku da se otok brani: »Odobravamo 3 brigade za odbranu Visa. Uvrđite ostrvo. Postavite prepreke i mine. Tražite pomoć od saveznika u artiljeriji, tenkovima i protuavionskim sredstvima. Uspostavite vezu sa saveznicima da vas u najodlučnijim momentima odbrane, pomognu avijacijom i mornaricom, a u slučaju nužde evakuirate.«

— U noći između 3. i 4. VI 1944. sa Kupreškog polja sovjetski pilot Aleksandar Sergejevič Sornjikov je avionom »Dakota« prebacio dio Vrhovnog štaba i Nacionalnog komiteta sa drugom Titom na čelu u Bari (Italija). Nakon nekoliko dana oni su ratnim brodovima prevezeni na Vis.

— 13. juna održan je sastanak Nacionalnog komiteta. Potvrđene su ranije odluke da se pregovori s izbjegličkom vladom Kraljevine Jugoslavije vode sa pozicija odluka II zasjedanja AVNOJ-a. Izabrana je delegacija u sastavu: Tito, Kardelj, Bakarić, Smolaka koja je dobila ovlaštenje da sa Subašićem zaključi sporazum u duhu stavova AVNOJ-a. Dan kasnije Subašić je priznao Nacionalni komitet kao jedinu vlast u zem-

lji, a Narodnooslobodilačku vojsku za jedinu oružanu silu koja se bori protiv okupatora.

— 20. jula održan je na Visu sastanak CK KPJ na kojem je razmotren međunarodni položaj Narodnooslobodilačkog pokreta. Raspravljalo se i o pozivu koji je komandant Vrhovne komande savezničkih snaga za Sredozemlje uputio predsjedniku Nacionalnog komiteta drugu Titu da posjeti Italiju. Donesena je odluka da maršal Tito ne otpu- tuje u Italiju. Savezničkoj komandi odgovoreno je da predsjednik Nacionalnog komiteta i Vrhovni komandant NOVJ ne može poći u posjetu komandantu savezničkog sektora prije nego što ga službeno pozove saveznička zemlja. Koncem juna 1944. britanska vlada naredila je generalu Vilsonu da službeno pozove maršala Tita da posjeti Italiju. 6. augusta Tito stiže u Kazertu, sastaje se s Vilsonom, 7. augusta obilazi front savezničkih snaga u Italiji, 12. augusta u Napulju počinje dvodnevni sastanak sa Cerčilom. 15. augusta Tito je opet na Visu.

— U noći između 18. i 19. septembra generalni sekretar KPJ i Vrhovni komandant drug Tito putuje sa Visa preko Rumunjske u Moskvu. U oktobru 1944. CK KPJ, Vrhovni štab i Nacionalni komitet odlaze s Visa u oslobođeni Beograd.

DANAS

— Na Visu će prvi put u historiji otoka poteći hladna izvorska voda novim vodovodom. Izgrađena je spomen-škola u Visu, spomen-dom u Komiži, historijski muzej, uređena je Titova pećina, podignut je moderni hotel.

Općinska konferencija Saveza komunista Drniš

Pojačane aktivnosti na svim poljima

U vijećnici Općinske skupštine održana je V Općinska konferencija komunista općine Drniš. Na konferenciji je pored 76 članika Savezne skupštine i Paško Periša, sekretar Općinskog SKH, Jovo Ugričić, narodni poslanik Savene skupštine i Paško Periša, sekretar Općinskog komiteta SK općine Sibenik.

To je bila jedna od najdužih konferencija koje su se održale u Drnišu, jer je imala mnoge probleme da riješi i da dade određeni program za slijedeći period. Razdoblje od prošle konferencije, pored toga što su se ispoljile neke subjektivne slabosti, karakterizira veliki uspjeh na svim poljima društveno ekonomskog života ove komune. Društveni bruto proizvod u 1962. godini od 7 milijardi i 93 milijuna porastao je u 1963. na sedam milijardi i 978 milijuna, a 1964. je planiran 10 milijardi i 76 milijuna. Pored toga u izvještaju je naglašen veliki uspjeh mladih radnih organizacija »Dalmacija - plastike« i »Kamenoloma«.

Jedan od najtežih problema koji se mora riješiti, to je smanjenje kapaciteta Boksitnih rudnika koji kvalitetom rudače nisu mogli izdržati konkurenciju na domaćem i stranom tržištu, jer su proizvodni troškovi prilično veliki, a kvalitet boksita znatno slabiji nego ranijih godina. Angažiranjem sredstava u neprodane zalihe i pokrićem gubitka iz 1963. godine poduzeće je počelo jesti samo sebe. Sad ovaj problem potencira i problem radne snage, jer se ovaj kolektiv mora za dvostruko smanjiti. Ove radnike nastojat će da prime druge radne organizacije. Rudnici mrkog uglja danas prilično dobro stoje, iako rezerve ne garantiraju neku veću perspektivu. Problem rudarstva se svakako odrazio i na lična primanja ovih dviju organizacija, koji je ispod republičkog i kotarskog prosjeka, a tu svakako treba istaći da je najveći broj stare i iscrpljene radne snage.

Velike uspjehe u razvoju ko-

operacije na selu postiglo je PIK »Petrovo polje«, koji ove godine ima oko 1500 kooperanata.

Poduzeće će u slijedećoj godini preći na kooperaciju i u stočarskoj proizvodnji, jer je stočarski fond u stalnom opadanju istaknuo je u svojoj diskusiji Frane Sušić. Aktivnost za poboljšanje životnih uvjeta na selu bila je vrlo velika i ona je uspjela postići veoma dobre rezultate. Elektrificirana su sela: Ružić, Kadina Glavica, Kanjane, Ključ, Gornji Bristani i Radonić, pored toga kroz nekoliko dana elektrificirati će se Donje Kričke. Elektrifikacija će poprimiti još veće razmjere, jer su radovi u toku u Žitnici, Pakovu selu, Sedranicu, Planjanima, Unešiću, Nevestu, Ceru i Koprnu. Najteže stanje je u selima Zagore, jer je tamo elektrificirano samo jedno selo (Pokrovnik) i dio Radonića. Sada trenutno najveća aktivnost na elektrifikaciji je u toku i ova sela dijeli samo nekoliko mjeseci do završetka: Nos-Kalik, Kaočine, Drinovci, Bristane, Bogatić, ostatak Kričaka, Gradac, Baljci, Umljanovići, ostatak Ružića, te Kljaci.

Problem saobraćaja je najakutniji na području Zagore, ali će on u najskorije vrijeme biti riješen.

Dovršanjem školskih zgrada u Mirlović — Zagori, Drnišu, Unešiću i Radoniću problem školskog prostora je prilično ublažen, ali će i u buduću biti dosta kadrovskih problema, jer stipendisti ne ispunjavaju svoju obavezu, pa je konferencija i tu dala nekoliko svojih prijedloga.

Porast nacionalnog dohotka po stanovniku je vrlo velik za izvještajno razdoblje, ali on još ne doseže republički prosjek. U 1962. nacionalni dohodak po jednom stanovniku iznosio je 87.000 da bi u 1963. porastao na 95.000, a u 1964. planiran je na 121.000 dinara, ali ni to još ne ublažava dohodak, pa drniška komuna ostaje i dalje nerazvijeno područje, koje zahtjeva velike investicije.

U diskusiji na konferenciji su rasvijetljeni detaljno svi problemi društveno - političke i ekonomsko - socijalne naravi. Zbog velikog broja prijavljenih diskutanata konferencija se znatno produžila, imajući vrlo interesantan tok u rješavanju problema koji su joj se nametnuli. U diskusiji su, pored ostalih učestvovali Ivo Družić, te Jovo Ugričić. Na kraju je izabran novi Općinski komitet od 25 drugova i drugarica uglavnom mladih perspektivnih društveno - političkih radnika.

Sa konferencije su poslani pozdravni telegrami drugu Titu i CK SKJ, te drugu Bakariću i CK SKH.

Slobodan Grubač

Odlikovano građevno poduzeće „Izgradnja“

U povodu godišnjice katastrofalnog potresa, koji je 26. srpnja prošle godine zadesio glavni grad Makedonije Skoplje, predsjednik Republike Josip Broz Tito odlikovao je mnoge radne kolektive diljem zemlje za uspješno izvedene radove na obnovi i izgradnji ovog grada. Između ostalih kolektiva u našoj Republici odlikovano je i građevinsko poduzeće »Izgradnja« iz Sibenika. Odlikovanje će biti uskoro uručeno ovom radnom kolektivu.

Proslava Dana ustanka u Kistanjama

U prisustvu oko 1000 građana Kistanja i okolice, predstavnika kninske komune, garnizona JNA iz Knina i vojne muzike proslavljen je svečano dan Ustanka naroda Hrvatske. Tom prilikom izvršena je sahrana 12-torice palih boraca u zajedničku grobnicu u Kistanjama sa svim vojničkim počastima. Na grobnicu su položeni vijenci Općinske skupštine Knin, garnizona JNA Knin, te društveno-političkih organizacija Knina i Kistanja.

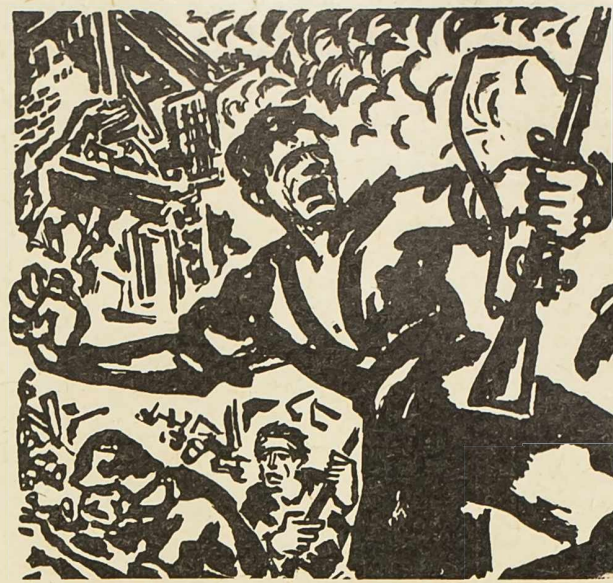
Na svečanostima je govorio Perić Stevo, prvoborac Bukovice, koji je izložio organizaciju NOB-e i njenih uspjeha, a zatim je u ime JNA kninskog garnizona govorio kapetan Mančić Dragan.

Pri povlačenju snaga XIX Sjeverno - dalmatinske udarne divizije iz Kistanja i naletom njemačkih jedinica dana 22. I 1944. poginulo je 12 boraca, među kojima I drugarica i 4 pripadnika vojne muzike iste divizije, dok su ostali muzikanti uhvaćeni od Nijemaca i kasnije streljani, tako da je tom prilikom stradala sva muzika ove divizije. (BP)

Nekvalitetan kruh u Kistanjama

Najnovije poslovanje zadruga nije zadovoljilo svoje potrošače. To se u prvom redu tiče opskrbe kruhom. Do sada je ona pekla kruh u svojoj već davno dotrajaloj peći. Sada zadruga nabavlja kruh iz Knina, vozeći ga kamionom. Potrošači nisu sigurni kada će kruh doći i u kojoj količini, pa domaćice moraju čekati od ranih jutarnjih sati čime se stvara nepotrebna gužva. Sam pekar kaže da peć ne odgovara ni tehničkim ni higijenskim uslovima, jer se kruh kvalitetno ne može ispeći. Na kvalitet su stalno ukazivali potrošači, ali bez uspjeha.

Pored toga može se dati oštar prigovor i na prodaju kruha. Kada prodavač preuzima kruh od pekara, on čeka do 2 sata da se kruh ohladi, zatim ga pri preuzimanju mjeri. Ali, nažalost, potrošači Kistanja nemaju sreću da kruh kupuju izmjeren, jer se on prodaje od oka. Ali ima i zakidanja na vagi. Sve u svemu potrebna je intervencija tržnih i sanitarnih organa. (BP)

Vitomir Gradiška

NOB 1944.

29

— Navečer je opet isplivao iz Kornata konvoj brodova pod Vrgadu, u čijem su sastavu sada bile i dvije gajete na vesla. Stigavši pod Vrgadu, doznali su da je Divizija javila da će kanal osigurati tek za sutra, pa kako nije bilo prihvatna na kopnu, to su se brodovi ponovno vratili natrag u Kornate.

— Bataljoni 14. brigade koji su zasjedali na Plamećku povukli su se ostavivši ukopane mine na cesti Mostine — Đevrske.

— Kod sela Mratova u Promini došlo je do sastanka između prominskih partizana i lokalnih ustaša. Od partizana bio je intendant odreda Josip Budanko, komesar čete Sime Validžić, te borac Slavko Bronić. Od ustaša su bili vodnik Ivan Validžić, Branko Bronić i Ante Bandal. Kad se imalo prići na direktan razgovor radi čega su se i sastali, najednom ustaša Validžić raspali rafalom iz svoje strojnice po prisutnim partizanima, pa je na licu mjesta ubio intendanta Budanka i komesara Vaidžića, dok je borac Bronić uspio pobjeći. S ubijenih partizana skinita je uniforma, pa su goli ostavljeni ležati na ledini.

U tom momentu se ustanovilo da je selo bilo opkoljeno od 40 ustaša i da je to bilo organizovano pripremljena zaseda. Navečer su ustase u Oklaju pripremile veselice povodom ubistva dvaju istaknutih prominskih partizana.

— Komandi Kninskog područja prijavila su se dobrovoljno četiri ustaška legionera, porijeklom Slovenca, s molbom da stupe u partizane i da ih se po vezi uputi među slovenačke partizane. Sobom su donijeli 2 šmajsera, 1 pušku i pištolj.

— Navečer je 3. četa Sibensko-trogirskog odreda izvršila pokret u pravcu Labina. Stigavši do Begovića kuća na cesti između Blizne i Bistrivice, četa je bila iznenađena, osvijetljena raketo i napadnuta. Pritom je pretrpjela gubitak od 2 mrtva, 2 zarobljena i 1 nestalog borca. Izgubila je 2 puška, 200 metaka i 1 sanduk municije od šarca.

11. srpnja:

Stab XIX divizije da bi održao svoju riječ, da će veza te večeri sa kopnom biti osigurana, naredio je V brigadi da napadne neprijatelja koji je posjeo kanal na Modravama. U tu svrhu je preko Vranskog jezera bio prebačen čamcima iz Crnogorke Prvi bataljon, koji je došao iza leđa neprijatelja, a ostali dijelovi brigade su napadali neprijatelja na Prosimi i Tušćici. Borba se vodila do kasno u noć i neprijatelj je bio razbijen. U toj borbi je bilo ubijeno 40 neprijateljskih vojnika, 17 ranjeno, a 16 zarobljeno. Zaplijenjeno je 20 pušaka, 3 strojnice, 4 šarca i 17.000 metaka, sa jednim telefonom i 5 km kabela.

— U noćnoj borbi na Prosimi učestvovao je i Prvi bataljon VI brigade.

— U toku dana Drugi bataljon ove brigade bio je napadnut od Nijemaca iz pravca Vrane i Benkovca, pa je bio prisiljen da se povuče u Radašinovce. Četvrti bataljon je također vodio borbu s neprijateljem koji je kao pobočnici štutio glavnu snagu koju su napadale iz Benkovca, pa je ubio 8, a ranio 11 neprijateljskih vojnika. U to vrijeme Treći bataljon bio je u Putčanjima na osiguranju iz pravca Vodica.

— Oko podne je kolona Nijemaca u jačini oko 200 vojnika nadirala iz pravca Vrsnoga i Grebašice prema Sirokama i Kruševu, dok je u isto vrijeme druga kolona jednake jačine nadirala iz pravca Rastovca prema Koteljima i Kruševu, gdje su im se suprostavili I. bataljon Sibensko-trogirskog odreda i četa pri Komandi Mjesta Sibenik. Borba je trajala do večeri i neprijatelju je bio onemogućen upad u spomenuta sela. Nijemci su pred večer odstupili uz gubitak od 14 mrtvih i preko 30 ranjenih, dok je na strani naših bio 1 mrtvac i 1 nestao.

— Poslije poraza koji su doživjeli na Prosimi, Nijemci su se osvetili nad civilnim stanovništvom Betine i Murtera, pa su na Prosimi ubili Mikuličin Ivanicu ženu Mate i Filipi Vjeku ženu Jere iz Betine, dok su uhapsili još 10 seljaka iz Betine i Murtera, koje su zatekli u jednoj lađi.

12. srpnja:

Prvi bataljon V. brigade je u Banjevcima, pa je navečer otišao na osiguranje kanala na obalu ispod Kamene. Drugi bataljon je u Stankovcima, Treći u Cistoj velikoj, a Četvrti u Budaku.

— Prvi bataljon VI brigade je na večer pokušao osigurati vezu na Modravama, ali nije u spio. Drugi bataljon, koji je u Radašinovcima, poslije podne je pružio pomoć Četvrtom bataljonu, koji je vodio borbu s Nijemcima kod Miranja. Ubijeno je 6 Nijemaca, a 11 ih je ranjeno. Od naših 1 mrtvac i 1 ranjen. U to vrijeme je Treći bataljon u Putčanjima na osiguranju prema Vodicama i Pirovcu.

— Zadarski partizanski odred koji je boravio u Lici od 25. VI do 12. VII 44. povratio se preko Velebita u Dalmaciju, istakavši se u borbi protiv ličkih ustaša u obrani srpskih sela oko Gospića.

13. srpnja:

Zbog primjerenog nagomilavanja novih neprijateljskih snaga u garnizonima Sjeverne Dalmacije Stab XIX divizije je procijenio da se radi o pripremanju akcije jačih razmjera sa strane neprijatelja na primorskom pojasu, pa je odlučio prebaciti glavnu diviziju preko komunikacije za Bukovicu. Radi osiguranja kanala i izvođenje manjih akcija na neprijatelja Stab divizije je odlučio ipak ostaviti izvjesne snage na ovom području, pa je u tom pravcu izdao zapovijest po kojoj se formira Komanda primorskog sektora u čiji sastav ulaze: drugi bataljon 14. brigade, samostalni stankovački bataljon i novoformirani bataljon narodne obrane. Za komandanta tog Sektora je postavljen Ante Gvardijol, a za komesara Ive Vodopija-Srečko. Privremeno u sastav tog sektora su ušli i prvi bataljon V brigade, te drugi bataljon VI brigade, koji su trebali ostati neko vrijeme u primorju.

— VI brigada koja je izvršila koncentraciju svojih snaga u Dobrojoj Vodi, forsirala je u toku noći komunikaciju Benkovac — Mostine i prešla u Bukovicu, bez svog Drugog bataljona koji je ostao u primorju. Prolazeći za Bukovicu brigada je na cesti blizu Lišana ostavila svoj Treći bataljon u zasjedi u koju je upala jedna neprijateljska kolona. Ova je u borbi s našim bataljonom imala gubitak od 46 mrtvih i 20 ranjenih. Uništen je 1 tenk i 2 kamiona, a 7 kamiona je bilo oštećeno.

— U toku noći pod pratnjom P. Č. 26 krenuli su iz Lavse za Vis prevoznici brodovi: Sv. Roko, Božidar i Hvala bogu Ša 421 osobom (zbijeg) i 32 ranjenika.

— Iz Skradina se preko Smokovića prebacilo na biličku stranu oko 150 četnika, pred kojima je partizanska straža Komande mjesta Sibenik odstupila i prebacila se na raslinu stranu. Povlačeći se kroz borbu naši su uspjeli ubiti 2 četnika, a 5 raniti.

14. srpnja:

Veći dio snaga 264. njemačke pješadijske divizije zajedno sa brojnim ustaškim i četničkim snagama okolnih garnizona poduzeli su napad velikih razmjera na sektor kotara Vodice, gdje se našlo u neprijateljskom obruču pet partizanskih bataljona pod komandom netom formiranog Staba Primorskog sektora.

— Oko 8 sati neprijatelj je napao iz Benkovca preko Pristega i Ceranja na položaje Drugog bataljona VI brigade, koji je prihvatio borbu i postepeno se povlačio prema Radašinovcima. Oko 9 sati uslijedio je napad neprijatelja iz pravca Vrane na položaje Drugog bataljona 14. brigade, koji je također odstupio do Radašinovaca i držao položaj do noći. Oko 10 sati neprijatelj je napao od Mopoljače i Vuškica na položaje Prvog bataljona V brigade, koji se grčevito branio i odbio neprijatelja, kao i napad novih neprijateljskih snaga koje su napale poslije podne iz Ciste Male. Tada je stupio u borbu i Stankovački bataljon na brdu Celinki, kamo se povukao uslijed neprijateljskog pritiska Prvi bataljon V brigade. Oko 17 sati spojile su se u Stankovcima dvije neprijateljske kolone, tj. ona iz Benkovca i ona iz pravca Mopoljače i Vuškica.

— Oko 22 sata Stab Primorskog sektora održao je sastanak sa štabovima bataljona i odlučeno je, da se bataljoni probiju u pravcu Bukovice, a da bataljon narodne obrane ode s ranjenicima na obalu, s tim da se i on kanalom prebaci na otoke.

— Drugi i Treći bataljon V brigade da bi olakšali situaciju ugroženih bataljona u primorju napali su ustaška uporišta Bulić i Lišane, koje su zatekli gotovo prazne i zauzeli ih.

— Prvi bataljon 14. brigade izvršio je pretres ustaškog sela Kruševa kod Obrovca.

— P. Č. bio je s gajetama kod otoka Prčevca čekajući signal s kopna ispod Kamene koga nije bilo radi događaja u toku dana na terenu Vodica. Potom je otplovio na Zirje, gdje je uzeo 82 osobe (zbijega) koje je prebacio u Lavsu.

15. srpnja:

Oko 7 sati Nijemci su počeli napadati na zatonski teren topovima i bacačima iz pravca Rasline i Gačelega. Pošto se teren Zatona činio nepodesan za obranu i za manevriranje našim bataljonima, to je donijela nova odluka da se bataljoni usiljenim maršem i pod borbom prebace u rejon Soplja i Gradine za efikasniju obranu. Tada su bataljoni pravcem Kulaši — Vičine i Ledine tučeni bočnom vatrom od neprijatelja stigli pod Gradinu i Sopalj. Pokušaj zauzimanja Soplja nije uspio, jer je to osujetila neprijateljska kolona koja je stigla iz pravca Pirovca i Tijesnoga i koja je pod vatrom teškog oružja branila vrhove Soplja, dok su se sa sjeverne strane na Sopalj uspinjali Nijemci. Tako su se naši bataljoni našli ispod Soplja i Gradine u potpunom neprijateljskom okruženju. Ipak se glavnina naših snaga okupila uz Stab Sektora i pokušavali se probiti preko Kurtovca za Gorijak, ali su Nijemci bili već na Gorijaku. Onda se krenulo preko Rogušice za Rušt.

(Nastavit će se)

RADNA ORGANIZACIJA PODUZEĆA »LUKA« SIBENIK, NA TEMELJU ČLANA 253 SVOG STATUTA

OBJAVLJUJE

I NA XXXIII SJEDNICI RADNICKOG SAVJETA OD 29. SVIBNJA 1964. USVOJEN JE STATUT PODUZEĆA »LUKA« - SIBENIK.

II STATUT SADRŽI: GLAVU, UVODNI DIO - PREAMBULU (od I-VII) I POSEBNI DIO OD 253 ČLANA.

III ORIGINALNI PRIMJERCII STATUTA NALAZE SE U SEKRETARIJATU OPĆEG SEKTORA, RADNE ORGANIZACIJE I STAVIT ĆE SE NA UVID SVAKOJ ZAINTERESIRANOJ OSOBI. JEDAN ORIGINAL NALAZI SE KOD KOMISIJE ZA PREGLED STATUTA RADNIH ORGANIZACIJA IZ OBLASTI PRIVREDE SKUPŠTINE OPĆINE SIBENIK.

IV STATUT STUPA NA SNAGU OSAM DANA NAKON OVOG OBJAVLJIVANJA.

PODUZEĆE »LUKA« SIBENIK

TVORNICA ELEKTRODA I FEROLEGURA SIBENIK

Kadrovski sektor poduzeća raspisuje natječaj za popunjenje radnog mjesta

Pravnog referenta za opće pravne poslove

U V J E T I :

1. Visoka stručna sprema - završen studij na pravnom fakultetu.

Osobni dohodak po Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka Tvornice elektroda i ferolegura.

Rok natječaja do popunjenja radnog mjesta.

Molbe slati: »Kadrovskom sektoru, Tvornice elektroda i ferolegura« Sibenik.

Nove cijene proizvoda poljoprivrede i energetike - doprinos stabilizaciji tržišta

Izmjene cijena i, preko njih, uslova privredivanja u poljoprivredi, energetici i obojenoj metalurgiji, spadaju među najznačajnije privredne mjere saznajnih organa u proteklom periodu. Kako se ističe, one predstavljaju početak intenzivnije realizacije postavki iznijetih u skupštinskoj Rezoluciji o osnovnim smjernicama za daljnji razvoj privrednog sistema i može se očekivati da će narednih mjeseci biti praćene daljnim mjerama u tom pravcu.

Značaj usvojenih rješenja je u tome, što ekonomskim instrumentima jačaju udio lične potrošnje u raspodjeli nacionalnog dohotka, iako se to još uvijek čini u prilično uskom okvirima, kakve dozvoljava sadašnji stepen privrednog razvoja. Na toj osnovi dio regresa, subvencija i naknada za gubitke zbog dosad depresiranih cijena pojedinih proizvoda, koji su direktno isplaćivani proizvođačima, unose se odgovarajućim povećanjem u lične dohotke i zajedno sa višim nivoom cijena postaju instrument za potpunije djelovanje tržišnih odnosa.

Ivršene izmjene u cijenama od značaja su i za dalju orijentaciju investicione potrošnje i privrede uopće. Pretezan dio sredstava ulagan je proteklih godina u preradačku industriju koja je zbog toga rasla brže od proizvodnje sirovina, reprodukcijom materijala, električne energije u uglja. Međutim, posljedice ovih izmjena može se očekivati značajna preraspodjela sredstava u korist upravo ovih grana, što će doprinijeti skladnijem privrednom razvoju.

Od kolkog će to biti značaja pokazaju i sadašnje teškoće u proizvodnji i potrošnji bakra. Zbog niskih cijena na unutrašnjem tržištu proizvođači ga izvoze, umjesto da ga isporučuju domaćim preradačima. I pored sklopljenih ugovora, naša preradačka industrija dobija

vrlo često i manje od jedne trećine naručenih količina. Zato preradačka industrija svoje potrebe u bakru sve više pokriva iz uvoza što dovodi do situacije da se na svjetskom tržištu javljamo i kao izvoznik i kao uvoznik toga artikla.

Iako dalekosežne, ove mjere ukoliko se striktno primijene neće dovesti do poremećaja u ličnoj potrošnji i životnom standardu građana. Može se primjetiti da je za njihovu realizaciju izabran pogodan moment uslovljen u prvom redu povoljnim privrednim kretanjima u ovoj godini. Ukupna industrijska proizvodnja u prvom polugodištu veća je za 18% od proizvodnje u istom periodu prošle godine, pri čemu je naročito važan porast kod robe široke potrošnje. Istovremeno, značajno su porasli prihodi stanovništva. Nominalni lični dohoci u privrednim organizacijama povećali su se u prosjeku za preko 30%, prihodi od prodaje poljoprivrednih proizvoda u društvenom sektoru za 24%, razna socijalna primanja za 16% itd. Ovakav porast nominalnih primanja omogućio je povećanje realne kupovne moći za oko 14%. Cijene na malo veće su za oko 8% od prosječnih cijena u 1963. godini.

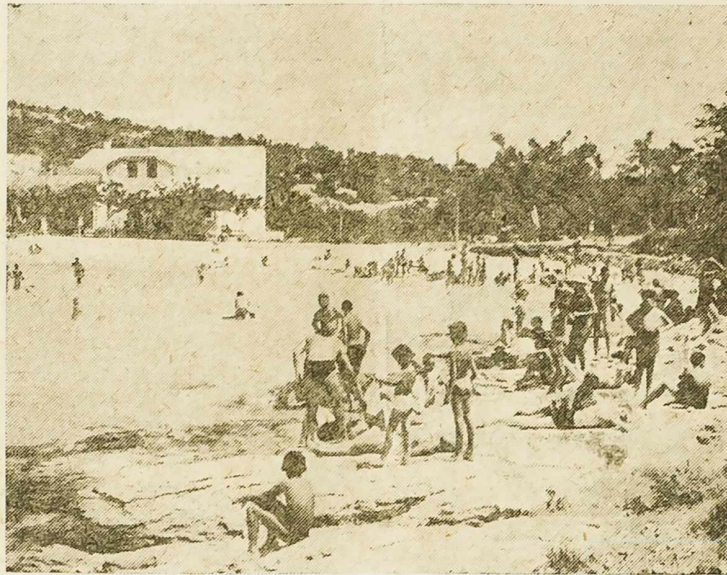
Međutim, u stručnim krugovima se napominje da postoje izvjesne tendencije koje bi mogle dovesti do poremećaja u sprovođenju donijetih mjera. Može se očekivati da će pojedini proizvođači i dalje vršiti pritisak u pravcu povećanja cijena sa željom da ostvare veću zaradu. S druge strane povećanje ličnih dohoda i izmjene cijena električne energije i proizvoda obojene metalurgije zahtijevaju i od poduzeća, naročito u preradačkoj industriji, znatnije izdvajanje sredstava, što ih također može navesti na podizanje cijena.

To bi svakako ugrozilo spro-

vođenje donijetih odluka, zbog čega se insistira na koordiniranoj akciji čitave zajednice. Posebnu ulogu u ovoj akciji mogu da odigraju komune i organi samoupravljanja radnih organizacija. Radni kolektiv treba da se orijentiraju ne na podizanje cijena, već na otkrivanje unutrašnjih rezervi i rentabilnije poslovanje kojim bi se kompenziralo povećanje rashoda.

Pored toga treba imati u vidu da je posljednjih mjeseci položaj privrednih organizacija znatno poboljšan i da one raspolazu većim sredstvima nego ranijih godina. Za niz grana ukinut je doprinos na dohodak, smanjen je ili ukinut porez na promet, a uskoro će se razmatrati i ukidanje doprinosa društvenim investicionim fondovima. Poduzećima se tako prepuštaju značajna sredstva čiji dio mogu da iskoriste za pokrivanje troškova do kojih će doći zbog izvršenih izmjena u cijenama i povećanja ličnih dohoda.

Ljubomir Matić

Murter: Kupalište na Slanici

OKO NAS

Na cestama postaje vruće

U savremenom društvu svagdje se juri i želi barem dijelom pretačiti vrijeme, kako bi se išlo u korak tvorevinama civilizacije 20-tog stoljeća. Ali ipak, najbrže se juri na cestama, pogotovo onima koje su pokrivene sivom asfaltnom trakom. Samo kroz Šibenik u nekim danima prođe preko 1500 vozila.

Ovdje ne mislimo govoriti o onim potrebnim i razumnim brzinama, koje nameće tempo života, već o onim bezglavim, koje su obično popraćene žrtvama, oštećenjima i neprilikama. Neće biti potrebno ove misli popraćivati nekom statistikom i širim podacima, jer se svakodnevno čuje nova priča o nekoj saobraćajnoj nezgodi. Samo na mreži puteva Poduzeća za ceste »Šibenik« u prvoj polovici ove godine bilo je oko 15 smrtnih slučajeva. Procenat saobraćajnih nesreća u našoj zemlji prelazi mnoge evropske zemlje. Jadranska turistička cesta u ljetnim mjesecima postaje cesta za »najvrućim asfaltnom«. Na njoj brzini nekih automobila pokazuje i do brojke 150. A ona nije baš tako ravna kao ceste u Francuskoj, Nizozemskoj, SAD itd. Te brzine ne uvjetuju nikakve objektivne potrebe, jer isto (turističko) sunce grije u Šibeniku, Pakoštanima, »Crvenoj Luci«, Zadru i u ostalim mjestima uz jadransku obalu. Ali, brzine su u modi i treba pokazati vještinu u riziku smrti svoje, a još više tuđe. Tako tragedije bezglavih brzina postaju još veće, jer vozačima je u rukama ne samo svoj život, već i mnogih drugih.

Na jednoj okuci kod Zadra u kratkom razdoblju sa ceste je skliznulo nekoliko automobila. Na tom mjestu su istaknuta sva saobraćajna upozorenja i označena maksimalna brzina, ali izgleda, za mnoge uzalud. Sjećamo se dviju prošlogodišnjih tragedija na Proški. Rupa veličine osobnih kola, na zidu napuštene kuće, ostala je kao spo-

Za određivanje doprinosa fondu zdravstvenog osiguranja poljoprivrednika

Katastarski prihod ne bi smio biti jedino mjerilo

Donošenjem Zakona o osnovnom zdravstvenom osiguranju poljoprivrednih proizvođača krajem 1960. godine, te izmjenama i dopunama tog zakona dvije, odnosno tri godine kasnije poljoprivredni su proizvođači stekli pravo na zdravstvenu zaštitu zasnovanu na istim principima kao i zdravstveno osiguranje radničkih osiguranika. Ali, od donošenja zakona nisu prošle ni četiri godine, a Fond zdravstvenog osiguranja poljoprivrednika dospio je u takvo stanje da golemim dugovanjima ozbiljno ugrožava normalno egzistiranje mnogih medicinskih centara i ostalih zdravstvenih institucija širom republike. Jer, suma od gotovo 2,5 milijarde dinara viška rashoda nad prihodima golema je i veoma zabrinjavajuća, pa gledali je i s republičkih okvira.

Od ukupno 27 fondova komunalnih zajednica poljoprivrednih osiguranika samo ih je 7 završilo 1963. godinu s pozitivnim financijskim rezultatom. Od preostalih 20 samo će njih 6 moći pokriti svoj deficit raspisivanjem dopunskog doprinosa, uz uvjet da se prethodno do kraja naplati dužni doprinos, a preostali fondovi, kad bi i naplatili dužni doprinos, ostali bi

sa nepokrivenih oko 1 milijardu dinara.

Ove cifre neminovno upućuju na to da se postavi pitanje gdje su uzroci takvog stanja, kako naći momentano rješenje, jer daljnje odlaganje naprosto nije više moguće, i što uraditi da se ubuduće ponovo ne dođe u takvu situaciju.

Ta su pitanja, naročito unazad proteklih mjesec dana, postavljena na mnogim skupovima i najrazličitijim forumima od komunalnih, preko kotarskih do republičkih i pokazalo se da na njih nije lako dati tačan, jedinstven i decidan odgovor. I pak, čini se, da govoreći o uzrocima takvog stanja, većina smatra da su jedinstvenom stopom prihoda — koja je 1963. godine iznosila 7 posto od katastarskog prihoda i 1500 dinara po glavi stanovnika, a kasnije je povišena na 10 posto, odnosno na 2.000 do 3.500 dinara po glavi stanovnika — zbog nejednakih katastarskih prihoda pojedine komunalne zajednice unaprijed postavljene u povoljniji, odnosno slabiji položaj od ostalih.

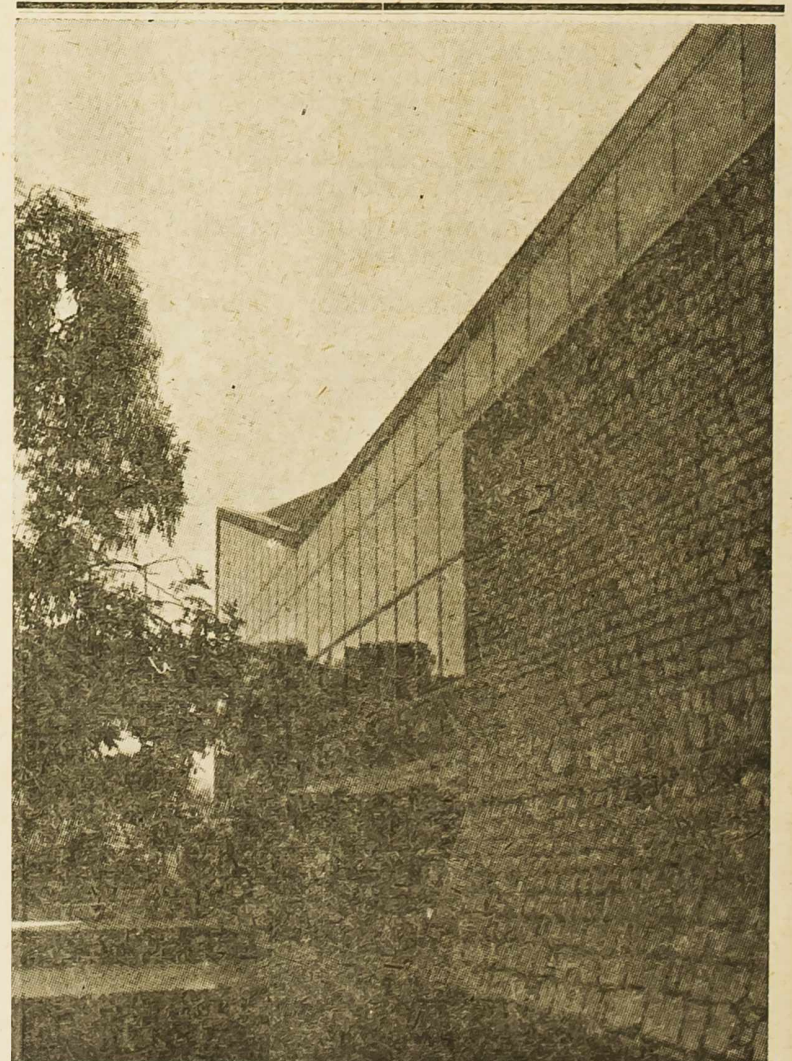
Međutim, pored ovog objektivnog, valja spomenuti i subjektivne razloge. Činjenica je da krivnja za tešku financijsku situaciju u koju su dospjeli fondovi zdravstvenog osiguranja poljoprivrednika dijelom leži i na pojedinim općinskim skupštinama koje se u mnogo sluča-

jeva prilično indolentno i neodgovorno odnose prema zaključcima komunalnih zajednica poljoprivrednih osiguranika u vezi s bržom naplatom dužnih iznosa, kao i s davanjem suglasnosti na odluke o izvanrednim doprinosima ili povišenim stopama za zdravstveno osiguranje poljoprivrednika.

Otkrivanje uzroka takvog stanja treba prvenstveno da posluži pronalazenju načina kako problem riješiti. Za ovo dati prijedlozi znatno su brojniji od prethodnih. Među njima ima čak i takvih koji govore o potrebi revizije prava datih poljoprivrednicima. To ni u kom slučaju ne može biti prihvatljivo, jer je poljoprivredno osiguranje nesumnjivo pozitivna tekovina našeg društvenog razvitka koju valja dalje razvijati, a ne sužavati. Čini se da je ipak jedino i najprihvatljivije rješenje — ubrzi naplatu dužnih doprinosa od poljoprivrednih proizvođača kao i zaostale dugove od općina i kotara, poduzeti mjere za što racionalnije trošenje sredstava, a fondovima s velikim manjkovima omogućiti da, uz garanciju općinskih skupština i njihovu intervenciju, dobiju kratkoročne kredite. Kod naplate dužnih doprinosa treba da se angažiraju nadležne službe u općinskim skupštinama, a tamo gdje naplata neće biti dovoljna za saniranje postojećeg stanja, potrebno je raspisati izvanredni doprinos ili čak intervenirati sredstvima iz budžeta.

U vezi s definitivnim dugoročnim rješenjem ovog problema možda ne bi bilo loše razmisliti o tome, da se fond poljoprivrednika oslobodi plaćanja za liječenje zaraznih, duševnih i socijalnih bolesti, te da se troškovi za to namiruju iz budžeta, zatim da općine oslobode od plaćanja doprinosa stare, nemoćne poljoprivrednike koji ne mogu obrađivati zemlju s tim, da iz svog budžeta uplate doprinos, a napose o činjenici da katastarski prihod i nacionalni dohodak nije i ne bi smio biti jedino mjerilo za određivanje visine doprinosa fondu. Valjalo bi uzeti u obzir i dodatne prihode iz povrtlarstva, stočarstva, turizma i sl. Možda bi pravo odlučivanja o osobnom i katastarskom doprinosu trebalo prenijeti na općinske, odnosno kotarske skupštine koje bi, prema konkretnim prilikama na pojedinim područjima, određivale visinu obaveznog doprinosa ovom fondu.

Opservator

Šibenik: Dom JNA

film

Crna kronika

Spansko-argentinski film. Režija: Juan Antonio Bardem

To je zaista onaj Bardem kojeg poznamo iz »Smrti bicikliste« i »Glavne ulice«, Bardem koji se, kao i njegov hrabri i veliki zemljak Bunuel, ne ustručava da moralnu bijedu sredine u kojoj živi prikaže bez uljepšavanja i hipokritskog konformizma. Radnja ovog filma ne dešava se doduše u Španiji, ali bismo je sasvim lijepo mogli zamisliti u njoj, jer je takav tragičan splet događaja moguć svugdje gdje je novčana aristokracija svemoćna. Vrijednosti njegove umjetnosti i ugled kojeg uživa štiti su mu izza kojega može da kaže istinu ma kako ona nekome bila gorka. A ovaj film nosi zaista sve značajke jednog vrijednog umjetničkog djela, kako po svojoj ideji tako i odlično vođenoj radnji i formalnoj konstrukciji. Film je nesumnjivo zaslužio daleko veći interes publike, koji, nažalost, ne izostaje kad se prikazuju uzasne saritamontielovske ličnosti koje nam dolaze iz iste zemlje.

Ručak na travi

Francuski film. Režija: Jean Renoir

Stari zajedljivi i šarmantni Renoir je rekao za ovaj svoj film da on »nije ništa drugo do pokušaj da se objasni ogromna čežnja za »mirom polja« koju nose građani u svojim srcima«. Priroda sa svojim poljima, potocima, suncem i zrakom jedina može da pruži utočište građanima rastrojeanim tehnokracijom moderne civilizacije. U centru je naučnik svjetskog glasa koji je opsjednut idejom o umjetnom idejom o umjetnom oplodavanju, ali koji, se uznemiruje kad ugleda zdravu seljaku davanju, ali koji se uznemiruje u jezeru. Ovaj film je u stva-

ri Renoirov rusovski poziv za povratak prirodi, koja je, izgleda, današnjem čovjeku potrebna nego ikada ranije. To je himna prirodi čije izvorne ljepote čovjekova ruka još nije uspjela da uništi. Renoir ne propušta ni ovu priliku da se podsmijehne, ali njegov podsmijeh je vedar i bez malicije, bez obzira na to kome je on upućen. Kamera i boje su u ovom filmu posebno funkcionalne i podčinjene ideji filma, te su na momente dočaravale neka impresionistička platna (Van Gogh). Ovaj Renoirov film ne dosiđe doduše vrijednost njegovih najboljih djela (Velika lužnja, Pravilo igre itd.), posebno mu je konstrukcija nešto labavi, ali mu ipak ne nedostaje dubine, svježine, originalnosti i poteza majstorske ruke.

Plaža želja

Američki film. Režija: Henry Levin

Površno gledajući moglo bi nam izgledati da je ovo samo zabavni film, koji na vrlo dinamičan, slikovit i duhovit način prikazuje invaziju plaža na Floridi od strane mladih ljudi sa hladnog sjevera. Očito je, međutim, namjera da se njime iznese problem odnosa između mladića i djevojaka koji su danas, kada su gotovo sve barijere među njima srušene, došli u jednu novu situaciju, koja zadaje veliku glavobolju svim odgojiteljima američke mladeži. Dokle djevojka u svom »zabavljanju« sa mladićem može ići a da to ne naruši tradicionalne moralne norme kojih se njihovi stariji još pridržavaju? — to je ono što ovaj film i stvari tretira i pitanje koje postavlja. Koliko god su puritanci njime bili uznemireni, odgovor je ipak uglavnom sveo vodu na njihov mlin, jer je od slučajta djevojke koja je otišla do kraja napravljena tragedija iako nam je iz brojnih anketa o seksualnom životu omladine, koje su u Americi vrlo aktuelne, poznato da ogromna većina djevojaka polazi baš njenim putem. To nas upućuje na moralizatorsku tendenciju filma i pouku koju bi mlade djevojke trebale da iz njega izvuku. — b —

gradske vijesti

Raste broj samoposluga

Dana 25. srpnja u čast Ustanaka naroda Hrvatske, poduzeće »Ishrana« otvorilo je svoju treću prodavaonicu sa samoposluživanjem. S tim u vezi obratili smo se predstavnicima poduzeća da nam iznesu neke momente od značaja za opskrbu grada u ovakvim prodavaonicama.

Otvaramo ovakve prodavaonice, rekli su nam u »Ishrani«, u cilju daljnje modernizacije trgovine živežnim namirnicama i ostalim potrepštinama. Ova treća prodavaonica je locirana na najužem trgovačkom punktu grada, u predjelu gradske tržnice. Za ovaj objekt planiran je prošireni predmet poslovanja sa novim branšama (galanterija, bazarska roba i igračke kozmetička roba, staklo, porculan, keramika, školski pribor itd.). Ranije je, prije modernizacije i adaptacije, ova prodavaonica poslovala na klasičan način.

Poduzeće je utrošilo oko 15 milijuna dinara vlastitih finansijskih sredstava u adaptaciju prostorija. Ta modernizacija i funkcionalnost samoposluge najbolje se ogleda u činjenici, da će ove tri prodavaonice sa samoposluživanjem obavljati 60 posto cjelokupnog prometa poduzeća, dok će od 40 posto i dalje otpadati na 18 prodavaonica klasičnog tipa.

Otvaranje ove samoposluge predstavlja, dakle, jedan korak dalje u zamjeniivanju klasične trgovačke mreže poduzeća savremenijom.

Od ranije postavljen princip

specijalizacije u trgovini i provođenje drugih mjera, unaprijeđen je sistem trgovine samoposluživanja, jer se u samoposluživanju u posebnim prodajnim ovdjeljenjima prodaju artikli specijaliziranih branša.

Nova samoposluga, u odnosu na znato prošireni predmet poslovanja, bit će u mogućnosti da opskrbi potrošača na jednom mjestu svim artiklima kako dnevne tako i trajnije upotrebe. Na ovaj se način, pored ostalog, u samoposluzi ušteduje dragocjeno vrijeme, kako osoblja, tako i potrošača.

Poduzeće »Ishrane« uspjelo je da u stanovitom stupnju modernizira svoju trgovačku mrežu prvenstveno zahvaljujući velikom zalaganju radnog kolektiva, koje je išlo sve do odricanja članova kolektiva od dijela svojih dohodaka u korist investicija za nove prodavaonice.

Poduzeće »Ishrana« u 1970. godini nakon realizacije svog sedmogodišnjeg perspektivnog plana u potpunosti zamijeniti klasičnu trgovinu suvremenom na bazi samoposluživanja i opskrbnih centara. Otvorit će se ukupna 12 samoposluga i opskrbnih centara lociranih po svim gradskim predjelima.

Sibenik će tako kroz naredni period, zahvaljujući nastojanjima poduzeća »Ishrana«, u potpunosti imati moderniziranu trgovinu prehrambenim artiklima. Otvaranje ove prodavaonice predstavlja još jedan porak naprijed na tom putu.

KINEMATOGRAFI

ESLA: premijera francuskog filma — POSLJEDNIH CETVRT SATA — (do 3. VIII)

0. APRILA: premijera njemačkog filma — NE SALJI ZENU U ITALIJU — (do 3. VIII)

DEZURNE LJEKARNE

31. VII — II narodna — Ulica bratstva i jedinstva.
1. — 7. VIII — I narodna — Ulica Božidara Petranovića.

MATIČNI URED

ROĐENI

Jasminka, Ivana i Agate Mrlica; Perica, Grge i Danice Gurnić; Gordana, Mate i Cvite Vučević; Damira, Dane i Zdenke Škulandrić; Željko, Nikole i Marije Petković; Silvio, Sime i Gordane Bilan; Zoran, Stanka i Ane Jakeljić; Boris, Mate i Jare Đaković; Damir, Ante i Nene Tudić; Rade, Jose i Ane Pović; Davor, Nikole i Ljubice Šušini i Sanda, Mate i Branke Priša.

VJENČANI

Staničić Mate, pomorac — Grana Zorka, konobarica; Cinotti Renato, službenik — Perše Evidna, službenik; Malec Viktor, podoficir JNA — Sandrić Olga, asističar; Levčić Milimir, podoficir JNA — Gracin Danica, trg. pomoćnik; Bralić Dane, službenik — Berak Jerina, radnica; Bojanović Božidar, student strorstva — Sinko Anka, učiteljica; Lokas Frane, brijač — Lica Marija, domaćin; Milat Krenimir, ekonomista — Čok Borna, nastavnik; Kalauz Marko, dnik — Kerić Slavka, domaćin; Kalauz Ive, mehaničar — Ankić Anka, domaćica.

UMRLI

Mihovilović Ernest pok. Mat. star 55 god.; Mrdeža Ante pok. Jose star 66 god.; Kolombo Antula rođ. Vidović, stara 73 god. i Palinić Željko Veseljok, star 4 god.

JAVNA ZAHVALA

Povodom smrti našeg dobrog oca, strica i ujaka

STANKA (BARE) BOGDANA pok. Nike

ime izražavamo zahvalnost svim onima koji su nam ublažili tugu i ispratili milog nam pokojnika na vječni počinak.

Ožalošćena obitelj
BOGDAN

MALI OGLASNIK

RODAJE SE NOV MOTORNICAMACAM dužine 6,75 m i širine 2,40 m sa kabinom. Motor Pentax 6 KS. Upitati: Sibenik Borisa Kidriča 93/II desno ili na telefon 24-05 u prijepodnevnom satima.
na telefon 24-05 prije pod-

AMJENJUJEM TROLEŽAJNI STAN u neboderu za sličan u Sibeniku. Za informacije obratiti se u brijačnici Marko Jušić, Zagrebačka ulica.

natječajna komisija Upravnog odbora Festivala djeteta Sibenik

raspisuje

natječaj

za radno mjesto:

STRUČNOG SAVJETNIKA

koji bi vodio poslove dopisne i knjižarske škole, dokumentacionog centra i izdavačke djelatnosti.

Uvjeti: Najmanje srednja školska sprema i dvogodišnje iskustvo u kulturnim ustanovama na radnim mjestima.

Molbe dostaviti natječajnoj komisiji Festivala djeteta Sibenik - Poštanski pretinac 56.

Francuski srednjoškolfci u Sibeniku

Ljepota prijateljstva

Za sve je »krivo« proljeće 1963. Tada je, naime, prvi puta u našem gradu boravila grupa srednjoškolfaca iz Grenobla u Francuskoj. Direktor »Putnika« drug Mate Vukov osjećajući važnost momenta a poznavajući mentalitet Sibenčana stupio je u kontakt sa sibienskim srednjoškolfcima radi što boljeg dočeka prijatelja iz Grenobla. I nije se prevario jer omladina Sibenika zna da primi iskrene prijatelje. Već prvi susret rezultirao je očekivanim efektom. Podaci govore sami za sebe. U proljeće 1963. bilo ih je oko 80, ovog ljeta broj je narastao na oko 200, a za 1965. najavljuje se oko 600! Prirodne ljepote našega kraja nisu same dovoljne da privuku ovakvi broj gostiju. Potrebno je još nešto — gostoprimitstvo i ljubav. A kad je u pitanju omladina, toga uistinu ne nedostaje!

Ipak u svemu ovome najinteresantnija je i najznačajnija uzajamna razmjena utvrđena između srednjoškolfaca Grenobla i gimnazijalaca Sibenika na inicijativu dvoje vrijednih prosvjetnih radnika g. Julliena, profesora liceja u Grenoblu i profesorice Nade Vujić. Upravo njima treba zahvaliti za divne časove zblizavanja srednjoškolfaca, za divne i nezaboravne časove učvršćivanja prijateljstva omladine koja kad je u pitanju ljubav za novim vidicima, za srećom i zadovoljstvom ne priznaje državne granice. Skoro godinu dana trajale su pripreme i uzajamno upoznavanje putem korespondencije svakog pojedinca. A onda je došao utvrđeni i željno očekivani 17. jula. Toga dana u rano jutro sa »Partizanke« je sišlo 48 francuskih učenika i profesora, dočekalo ih je 48 sibienskih učenika i profesora sa cvijećem i osmijesima. Prvi susret »starih« znanaca bio je u svojoj neposrednosti osobito veličanstven. Kontakt prisnosti i prijateljstva nije trebalo danih stvarati, stvoreni je već prvim susretom. Francuski učenici postali su vrlo brzo dio porodice roditelja naših učenika. Od prvog dana osjećaju se kao kod svoje kuće. To ističe iskreno i glasno svaki član ove simpatične grupe. A drugačije i nije moglo biti jer u srcima Jugoslavena uvijek ima mjesta za prijatelje koji vole mir i život dostojan čovjeka.

Ljepota i veličanstvenost prijateljstva naročito se očitovala na zajedničkoj priredbi i zabavi na Šubićevcu i prilikom posjete omladini TLM »Boris Kidrič«. U ponedjeljak navečer, 20. jula, u izvanrednom ambijentu restorana »Dubravke« među borovima na Šubićevcu, priređeno je »Veće prijateljstva«. U programu sastavljenom od malih

zbojskih kompozicija i folklornih tačaka sudjelovali su svi gosti iz Grenobla, učenici Sibienske gimnazije koji uzvraćaju posjet francuskim prijateljima i omladina TLM »Boris Kidrič«. Kvalitet izvedbe nije bitan, jer se tome i nije težilo, ali neposrednost, prisnost i cjelokupno atmosfera predstavljali su doživljaj koji se neće lako zaboraviti. Tom prilikom učenici Sibienske gimnazije poklonili su pored cvijeća kolegama iz Grenobla i veliku fotografiju svoje školske zgrade. Ipak najimpresivnije je djelovala scena kada su francuski učenici zajedno sa našima, njih oko 80, zapjevali internacionalnu pjesmu »Kad bi svi momci svijeta« na francuskom jeziku. Zaista, kad bi svi momci i djevojke svijeta bili kao ovi, mir u svijetu bio bi vječan!

Daljni nezaboravan doživljaj bio je prilikom posjete omladini TLM »Boris Kidrič«. Uzajamno, nepoznavanje jezika nije predstavljalo prepreku za prisnost i prijateljstvo. Drugovi iz Grenobla bili su više nego oduševljeni i prijemom i skromnim poklonom i posebno onim što su o samoupravljanju čuli neposredno od predstavnika tih organa. Njihov vođa puta profesor g. Jullien nije odolao a da ne kaže kako je sada zauvijek osvjedočen u onome što je do tada samo teoretski znao i čuo.

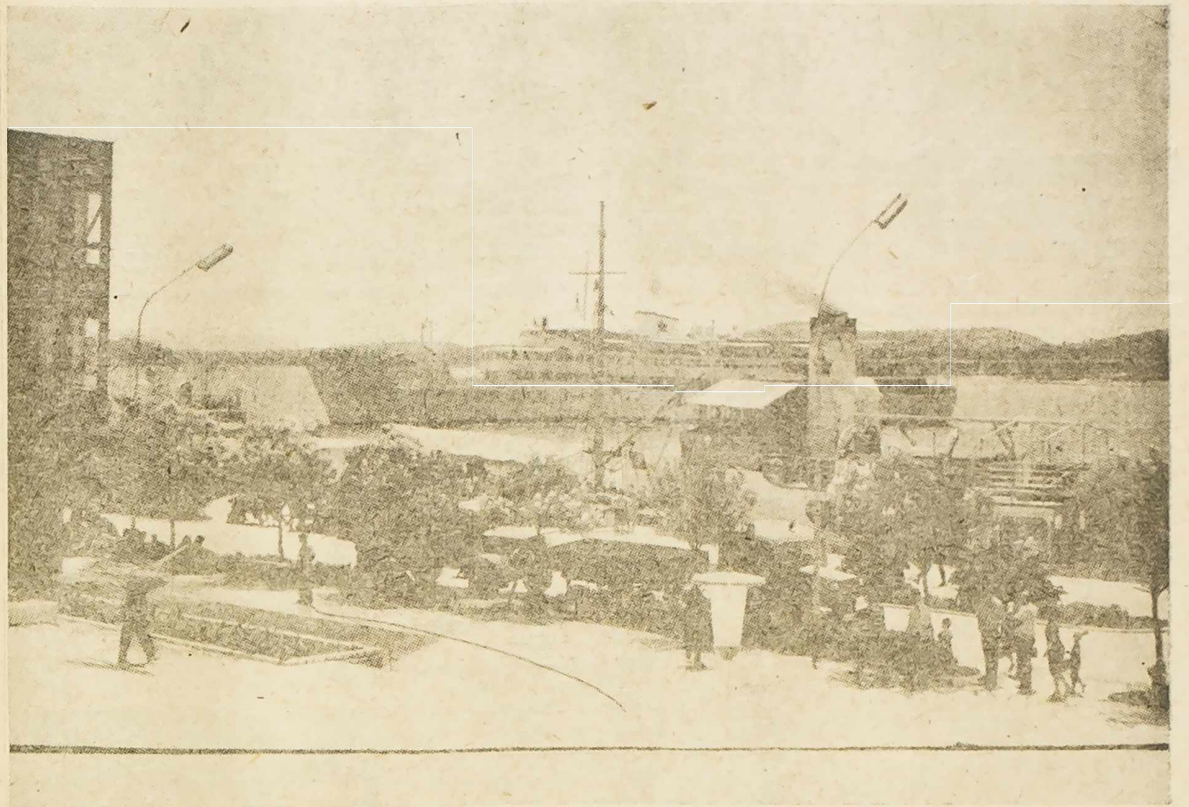
Posjet našoj najvećoj tvornici najbolji je način upoznavanja naše stvarnosti i istine o našem sistemu samoupravljanja i zato najveća hvala drugovima iz TLM na razumijevanju važnosti ovakvih kontakata.

Trud i zalaganje g. Julliena, Mate Vukova, prof. Nade Vujić i Uprave Gimnazije Sibenik već je dosada urodila izvanrednim plodom, značajnim i za naše učenike, i za naš grad, i za našu zemlju uopće!

Naše čestitke i zahvalnost inicijatorima i realizatorima ovog susreta prijateljstva. I. L.

Gosti iz Francuske sa svojim domaćinima

Sibenik: Putnička obala

Kako radi šibenski trajekt

Kritika na rad trajekta na relaciji Sibenik - Martinska ide u krug onih tema, koje su u ovim vrelim danima trajekta popularne. Ono je u isto vrijeme toliko rašireno koliko i površno. Istina, nikome nije lako stajati u dugom repu automobila na vrelom suncu. Kupacima i putnicima nije se lako tiskati među prašnjava vozila na splavima. Ostale proizlaze teškoće onih koji se prevoze, i oni, u pravilu, nisu »zainteresirali« za probleme koji iskrsavaju pred ljude odgovorne za održavanje ovog »pokretnog mosta«.

O problemima šibenskog trajekta razgovarali smo sa direktorom Poduzeća za ceste Sibenik Ivanom Skračićem. Evo što nam je on iznio.

Do jula mjeseca 1962. godine, dok su se gradile dionice Jadranske magistrale od Zadra do Sibenika, prevoz preko šibenskog zaljeva vršila je samo jedna splav kojim je kasnije dodata druga. Izgradnjom ceste do Sibenika saobraćaj je naglo porastao. Tako se računalo da je u protekloj godini sa splavima bilo prevezeno oko 120.000 vozila i (prema prodajnim kartama) 193.000 putnika. Kako se zna da je veoma mali broj osoba plaća karte na splavima, taj se broj sigurno penje na jedan milijun. Ako bi se pak tome dodali i putnici u osobnim kolima i autobusima, onda bi se sa velikom vjerojatnošću moglo uzeti da je u 1963. prevezeno oko dva milijuna putnika. Da je to veoma velika brojka ne treba ni isticati.

Dovršetakom pojedinih dionica prema Splitu i Dubrovniku ovaj dio magistrale je sve više »napadnut« vozilima, pa je veoma teško zadovoljiti sve potrebe. U ovoj godini se, prema tome, očekuje još veći porast s obzirom da je već u prvih šest mjeseci prevezeno preko 50.000 vozila. Najveći broj vozila prebacuje se baš u julu i augustu, a druga polovina godine daje i inače više prometa.

Budući da je od 1962. saobraćaj naglo rastao, Poduzeće za ceste kupilo je dvije velike dvotrupne splavi, koje je još čekao generalni remont. One su u prošloj godini uglavnom zadovoljile. Maksimalno vrijeme čekanja automobila nije prelazilo jedan i po sat, što se, s obzirom na njihovu brojnost, može smatrati veoma povoljnim. Bilo je, naime, dana kad bi se u jednom danu prebacivalo i po hiljadu vozila u oba smjera.

Danas Poduzeće za ceste raspolaže sa 5 splavi koje mogu u jednom pravcu prevesti odjednom 75 vozila. Pa ipak, pod sadašnjim stanjem saobraćaja i prema izgledima za njegovo

povećanje i intenziviranje, bilo bi potrebno još brodova. Međutim, njihova nabava bi bila nerentabilna, jer se očekuje da će most preko šibenskog zaljeva biti dovršen i predan saobraćaju početkom 1966. godine. Investicije za nabavku splavi, koje bi prema predviđanjima iznosile 35 do 40 milijuna dinara, bile bi sasvim neiskorištene. Poduzeće nema sredstava da ih ulaže na tako kratak rok.

Ima govora, rekao nam je direktor ovog poduzeća, da se prevozom dosta zaraduje. Tačno je da su sredstva koja dobijemo visoki zbog čestih kvarova, nedostataka rezervnih dijelova za motore itd. Kaže se da splavi moraju raditi. Ali kako? One su permanentno u službi po 24 sata. Koliko su one opterećene vidjet ćete i iz ovih podataka. Svaka smjena radi po 16 sati dnevno u prosjeku. Uzmemo li da je brzina kretanja splavi oko 6 milja na sat (ali može biti i više), znači da one prevale godišnje oko 96 milja, što bi godišnje iznosilo 30.000 milja ili osam dužina Atlantskog oceana!

To su grube cifre, no one ipak pokazuju intenzitet rada splavi i njihovih posada.

I zaista, u ovakvoj situaciji nisu rijetki kvarovi ili oštećenja. Postoji specijalna ekipa kvalificiranih mehaničara koji su stalno u pripravnosti da interveniraju u slučaju zastoja. Oni imaju pune posla.

Zanimalo nas je da nešto čujemo o jednoj novoj mjeri: redarstvu na splavima i oko njih.

Redari na splavima su se pokazali praktičnima. Oni su savjesni i dobro obavljaju svoju dužnost. Do sada nije bilo ni jednog incidenta. Utovar i istovar odvijaju se normalno i relativno brzo, čak i kad su kolone automobila veoma duge. Moram kazati da su mnogi kupaci i pješaci nesavjesni i nedisciplinirani. Ne žele da plaćaju karte za prevoz, iako se najviše voze splavima i u velikom broju ometaju utovar i istovar vozila.

Služba na splavima u svom napornom poslu zaslužuje pažnju i pohvalu. Do sada nije bilo ni jednog nesretnog slučaja, ni jednog teškog incidenta bilo to u vrijeme najveće hladnoće i leda, bilo u vrijeme uzavrelog turističkog prometa. Prema količini vozila koja pristizu, posade više nego savjesno obavljaju svoju dužnost. Ako se ponekad i naljute, to je opet radi toga što se dešava da su provocirani od strane pojedinaca. Godine 1963. bila je ova služba javno pohvaljena od strane republikkog Sekretarijata za saobraćaj i veze.

Tako, otprilike, stoji stvar kad se pogleda druga strana ovog problema, koji toliko zaukuplja naše građane, domaće i strane goste, ali razumije se, na njima svojestven način.

J. Celar

Upravni odbor Tvornice elektroda i ferolegura Sibenik

raspisuje

NATJEČAJ

za dodjeljivanje stipendija u školskoj godini 1964/65. školovanje na fakultetima - školama:

1. Tehnološki fakultet - kemijski smjer	1 stipendija
2. Srednje tehničke škole:	
a) elektro smjer	4 stipendije
b) metalurški smjer	3 stipendije
c) kemijski smjer	5 stipendija
d) građevinski smjer	2 stipendije
e) sanitarno - tehnički smjer	1 stipendija

Uvjeti:

Pravo upisa na odgovarajući fakultet ili školu.

Uz molbu priložiti:

1. Svjedodžbu o završenom školovanju
2. Kratku biografiju
3. Karakteristiku omladinske organizacije.

Ponude treba slati Kadrovskom sektoru poduzeća do najkasnije 20. kolovoza 1964. godine.

Natjecanje u II plivačkom razredu - jug

Nekoliko vrijednih rezultata

Primorje Šibenik
11.419:11.178

Na plivačkom natjecanju između riječkog «Primorja» i domaćeg PK «Šibenika» postignuti su u okviru trećeg kola II savezne plivačke lige ovi rezultati:

400 m slobodno (muški): 1. Mišo Martinović (S) 4:52,2, 2. Edo Baica (S) 5:20,4, 400 m slobodno (žene): 1. Neda Zonja (S) 6:07,0, 2. Jagoda Jakopović (P) 6:24,0, 200 m prsno (muški): 1. Kalamera (P) 3:02,1, (Grkinić sa 2:59,6 diskvalifik.), 2. Lozić (S) 3:13,2, 200 m prsno (žene): 1. Golubović (P) 3:26,5, 2. Cikola (S) 3:28,4, 200 m leđa (muški): 1. Vranić (P) 2:43,5, 2. Dorčić (P) 2:51,0, 100 m leđa (žene): 1. Polić 1:27,9(P), 2. Simić 1:28,8 (P), 200 m leptir (muški): 1. Radoš (P) 2:50,8, 2. Rupčić Frane (P) 3:08,1, 100 m leptir (žene): 1. Juras (S) 1:34,5, 2. Ninić (S) 1:36,0, 100 m slobodno (muški): 1. Rupčić S. (P) 1:02,0, 2. Rupčić (S) 1:08,3, 100 m slobodno (žene): 1. Polić (P) 1:20,0, 2. Zonja (S) 1:20,2.

Nakon prvog dijela programa u kojem su poznatno vodili plivači «Primorja» u sakupljenim bodovima, nastupile su štafete dvaju klubova 4x100 m mješovito za muškarce. Gosti su plivali u ovom sastavu: Vranić, Kalamera, Radoš i Rupčić Stanko. «Šibenik» je nastupio sa ovim plivačima: Koštan, Stojnić, Karković i Martinović. Pobjedila je štafeta «Primorja» u vremenu od 4:53,2. («Šibenik» 5:03,2).

Šibenske plivačice bile su bolje sreće od svojih kolega. One su u sastavu Blažević, Zonja, Rauka Cikola i Ljiljana Cikola odnijeli zasluženu pobjedu u štafeti 4x100 slobodno u vremenu 5:34,7 («Primorje» 5:50,9).

Velež - Šibenik
13.143:11.082

Prošlog ponedjeljka u Mostaru je održan plivački susret između domaćeg «Veleža» i «Šibenika». Pobjedili su domaći plivači sa 12,143:11,082 boda. «Šibenik» je osvojio svega dva prva mjesta i to Martinović na 400 metara slobodno i pionir Sarić na 200 metara leptir. «Šibenik» je također osvojio dosta drugih mjesta.

Rezultati: Muški 400 m sl. 1. Martinović (S) 4:53,4 i 2. Miloš (V) 5:11,6, 200 m prsno 1. H. Omerović (V) 2:59,8 i 2. F. Stojnić (S) 3:05,8, 200 metara leđno 1. D. Miloš (V) 2:42,1 i 2. Mirva (V) 2:45,6, 200 m leptir 1. Sarić (S) 3:12,6 i 2. Antunović (V) 3:14,4, 100 m slobodno 1. Miličević (V) 1:02,4 i 2. Martinović (S) 1:04,0 i štafeta 4x100 m mješovito 1. Velež 4:49,5 i 2. Šibenik 5:12,5.

Žene: 400 m sl. 1. Kapić (V) 6:00,0 i 2. Zonja (S) 6:13,5, 200 m prsno 1. Bahrah (V) 3:20,6 i 2. D. Cikola (S) 3:27,2, 100 m leđno 1. Kapić (V) 1:32,4 i 2. Lj. Cikola (S) 1:37,3, 100 m leptir 1. Škorija (V) 1:23,4 i 2. Bahrah (V) 1:33,2, 100 m slobodno 1. Detica (V) 1:16,0 i 2. Hadžalić (V) 1:20,2 i štafeta 4x100 m slobodno 1. Velež 5:14,2 i 2. Šibenik 5:44,0. (d)

Jadran - Šibenik
14.564:12.097

Prošle nedjelje u prvoj siužbenoj utakmici u Herceg Novom je otpočela ovogodišnja plivačka sezona. U prvom kolu drugog plivačkog razreda — jug plivači domaćeg «Jadrana» prošlogodišnjeg člana prvog razreda sastali su se sa mladom ekipom «Šibenika», koja je na kraju susreta pobrala veliki aplauz prepunog gledališta. Naime, Šibencani su osvojili svega jedno prvo mjesto, ali su osvojili više drugih mjesta i time sakupili dosta bodova. Najveće iznenađenje i ovog puta je priredila 11-godišnja plivačica «Šibenika» Neda Zonja. Ona je na 100 m slobodno došla druga iza renomirane Katusićeve.

Rezultati: Muški 400 m sl. 1. Kičević (J) 4:51,8 i 2. Terzić (J) 5:00,0, 200 m prsno 1. F. Stojnić (S) 3:07,2 i 2. Gokjović (J) 3:12,6, 200 m leđno 1. Zelić (J) 2:38,4 i 2. Tušuk (J) 2:42,2, 200 m leptir 1. Terzić (J) 2:36,8 i 2. Kičević (J) 2:51,9, 100 m sl. 1. Čerinić (J) 1:03,2 i 2. Martinović (S) 1:04,3. Štafeta 4x100 m mješovito 1. Jadran 4:49,3 i 2. Šibenik 5:11,8.

Žene 100 m sl. 1. Kiš (J) 6:06,0 i 2. Zonja (S) 6:06,3, 200 m prsno 1. Andrić (J) 3:31,8 i 2. Stojčić (J) 3:25,5, 100 m leđno 1. Đabović (J) 1:22,4 i 2. Kiš (J) 1:26,5, 100 m leptir 1. Katusić (J) 1:24,0 i 2. Juras (J) 1:33,5, 100 m sl. 1. Katusić (J) 1:14,2, 2. i 3. Zonja i Cikola, obe iz Šibenika u vremenu 1:20,5. (d)

Razgovori na bazenu

Uoči plivačkog susreta između «Primorja» iz Rijeke i «Šibenika», koji se održao u okviru trećeg kola Druge plivačke lige-jug, na bazenu u Crnci, pronašli smo vođu riječke ekipe Nikolu Grega i trenera Vjekoslava Despota koji su nam iznijeli nekoliko momenata pred ovaj susret.

— Naš klub, rekao je Grego, rukovodi se u ovim pripremama dugoročnim uzdizanjem snaga, koje bi postepeno dostigle jedan renomirani nivo. Težnja je na mladim snagama. Sada ekipa postiže ono što u sadašnjim prilikama može. U našim standardnoj ekipi nedostaje 5 plivača: državni rekorder Mihovil Dorčić, Slavko Boneti, Frane Dobrila, Alžinski i Nina Sabol. Oni su na pripremama državne reprezentacije u Videm-Krškome.

Kakav je ovdje sastav vaše ženske ekipe?

— I ona je okrnjena. Ne nastupaju Radovanovića, Bauman i Bem. To su odlične i perspektivne plivačice.

Tko vam je oslonac ekipe u pojedinim disciplinama?

— To su Stanko Lupčić koji pliva 100 m slobodno ispod minute, zatim prsaš Zeljko Haluzan i leptiraš Igor Radoš.

Koliko ekipa broji plivača i u kojim će disciplinama oni nastupiti, bilo je naše slijedeće pitanje.

— U ekipi imamo 12 muškaraca i 12 žena, odgovorio je trener Despot, inače jedan od pionira plivačkog sporta u Šibeniku.

Kako teknu pripreme za finale državnog prvenstva?

— Momčad će biti potpuno spremna za finale prvenstva Jugoslavije koji će se održati 30. i 31. VII i 1. IX. Pod dosad postignutim rezultatima, možemo očekivati da ćemo ponovo postati članovi prvog plivačkog razreda.

Na bazenu je u to vrijeme trenirali i domaća ekipa PK «Šibenik». Zamolili smo prof. Ivicu Slipčevića, trenera naše ekipe, da nam odgovori na nekoliko pitanja.

Kakova je ekipa kojom sada raspolaže klub?

— Od lanjske standardne ekipe, ostalo je svega 8 plivača.

Jedino je ženska ekipa zastupljena u punijem sastavu, ali je i to vrlo mlada pionirska ekipa. Od muške ekipe koju sam spomenuo veliki je nedostatak što ne plivaju Pema, Belamarić, Karković i Jelusić. To je ujedno i kompletna štafeta 4x100 metara mješovito.

Koga smatrate najjačim od muškaraca u ekipi?

— To je svakako Mišo Martinović. Godine 1963. bio je treći u zemlji na 1.500 metara, iako je njegova pruga 400 metara. Najbolje njegovo vrijeme na toj stazi je 4:53,4.

Ima li u treniranju kakvih problema?

— Problem se pojavio napuštanjem kluba Tonija Petrića, dugogodišnjeg trenera. Sada plivače treniramo Barišić i ja. Ipak, svi su plivači napredovali, osobito žene. Velikim kolektivnim i pojedinačnim zalaganjem u radu, klub je uspio da ove godine nadmaši klupski rekord u bodovima za preko 1.000 u odnosu na prošlu godinu. To je postignuto nedavno u Herceg Novom, gdje smo sakupili preko 12.000 bodova.

Imate li drugih jačih pojedinaca?

— Jačih pojedinaca nema, ali su već do sada svi plivači napravili svoja najbolja prošlogodišnja vremena. Podizanje tog prosjeka, podiglo je kvalitet šibenskog plivanja. Tome je doprinio i veoma intenzivan trening. Žalio bih ipak istaknuti neke plivače. To su pored Martinovića: Neda Zonja, Duška Cikola, Gordana Blažević, Mirjana Juras, a od muškaraca braća Stojnić, te Edi Baica i Radoslav Koštan.

Cini nam se da je šibenska ekipa dosta mlada?

— Da to je najmlađa epika od svih 16 koje se takmiče u saveznom II razredu. Najstariji plivač ima 19 godina, a najmlađa je Neda Zonja koja još nije navršila ni dvanaest!

J. C.

Ali, na to nije bilo sve. Snaga ove naoko krhke djevojčice kao da je bila neiscrpna. Ona je najviše pomogla da šibenska ženska štafeta 4x100 slobodno odnese zasluženu pobjedu.

Bila je najuspješniji plivač utakmice. Zato ju je i publika na kraju burno pozdravila.

Bravo Neda! Želimo ti i dalje mnogo uspjeha u bazenu — i u školi!

Neda Zonja

— U ekipi imamo 12 muškaraca i 12 žena, odgovorio je trener Despot, inače jedan od pionira plivačkog sporta u Šibeniku.

Kako teknu pripreme za finale državnog prvenstva?

— Momčad će biti potpuno spremna za finale prvenstva Jugoslavije koji će se održati 30. i 31. VII i 1. IX. Pod dosad postignutim rezultatima, možemo očekivati da ćemo ponovo postati članovi prvog plivačkog razreda.

Na bazenu je u to vrijeme trenirali i domaća ekipa PK «Šibenik». Zamolili smo prof. Ivicu Slipčevića, trenera naše ekipe, da nam odgovori na nekoliko pitanja.

Kakova je ekipa kojom sada raspolaže klub?

— Od lanjske standardne ekipe, ostalo je svega 8 plivača.

Jedino je ženska ekipa zastupljena u punijem sastavu, ali je i to vrlo mlada pionirska ekipa. Od muške ekipe koju sam spomenuo veliki je nedostatak što ne plivaju Pema, Belamarić, Karković i Jelusić. To je ujedno i kompletna štafeta 4x100 metara mješovito.

Koga smatrate najjačim od muškaraca u ekipi?

— To je svakako Mišo Martinović. Godine 1963. bio je treći u zemlji na 1.500 metara, iako je njegova pruga 400 metara. Najbolje njegovo vrijeme na toj stazi je 4:53,4.

Ima li u treniranju kakvih problema?

— Problem se pojavio napuštanjem kluba Tonija Petrića, dugogodišnjeg trenera. Sada plivače treniramo Barišić i ja. Ipak, svi su plivači napredovali, osobito žene. Velikim kolektivnim i pojedinačnim zalaganjem u radu, klub je uspio da ove godine nadmaši klupski rekord u bodovima za preko 1.000 u odnosu na prošlu godinu. To je postignuto nedavno u Herceg Novom, gdje smo sakupili preko 12.000 bodova.

Imate li drugih jačih pojedinaca?

— Jačih pojedinaca nema, ali su već do sada svi plivači napravili svoja najbolja prošlogodišnja vremena. Podizanje tog prosjeka, podiglo je kvalitet šibenskog plivanja. Tome je doprinio i veoma intenzivan trening. Žalio bih ipak istaknuti neke plivače. To su pored Martinovića: Neda Zonja, Duška Cikola, Gordana Blažević, Mirjana Juras, a od muškaraca braća Stojnić, te Edi Baica i Radoslav Koštan.

Cini nam se da je šibenska ekipa dosta mlada?

— Da to je najmlađa epika od svih 16 koje se takmiče u saveznom II razredu. Najstariji plivač ima 19 godina, a najmlađa je Neda Zonja koja još nije navršila ni dvanaest!

J. C.

A. ROGULIĆ DRUGI

U nedjelju je u Koprivnici održana četvrta bodovna trka za prvenstvo Hrvatske u biciklizmu. Šibenski vozač Aleksandar Rogulić je došao drugi i tako u ukupnom plasmanu zauzeo drugo mjesto u klasi motora do 250 kubika. Ovo je zaista veliki uspjeh Rogulića.

O pripremama „Šibenika“ govori S. Luštica

Velenje - idealno mjesto za pripreme

Sasvim iznenada smo u nedjelju na kupalištu Jadrija susreli trenera «Šibenika» Slavka Luštica, koji se morao vratiti sa priprema u Velenju.

Upitali smo ga, koji su razlozi da je napustio pripreme?

— Kako znate ja sam morao otputovati i inozemstvo (Senegal) gdje bi preuzeo treniranje nacionalne reprezentacije, ali

na zahtjev uprave «Šibenika» sam putovanje odgodio, dok se ne nađe pogodna zamjena. S obzirom da se pregovara sa trenerom «Hajduka» Krešimirom Arapovićem, došao sam da uredim stvari i da za koji dan otputujem.

Kako teknu pripreme i kako ste se snašli u Velenju?

— Nisam znao da u Velenju

postoji odličan sportski centar. Smjestaj nam je bio izvrstan. Velenjani su nam pružili sve kako bi se što bolje sproveli njihovom gradu. Jedina poteškoća je prevoz, jer je hotel tr kilometra udaljen od sportskog centra.

Treniramo dva puta dnevno ujutro i popodne. Ujutro radimo individualno sa svakim igračem, a popodne uigravamo momčad. Dok sam bio u Velenju odigrali smo dvije utakmice: u Ljubljani protiv «Olimpije» u jednom mjestu, blizu Velenja. Na toj utakmici isprobal smo sve igrače. Protivnik je bio dosta slab i lako smo ga pobijedili sa 5:0. Zgoditke su postigli Reljić 3, te Mikšić i Brajica. Dok se nalazimo u Velenju, odigrali ćemo utakmicu u Kranju, a u subotu se ekipa vraća u Šibenik. U nedjelju ćemo odigrati utakmicu u Šibeniku protiv Došk ili «Jadrana» i Kaštel Sućurca.

Na kraju smo ga upitali jesu li imali još kakvih poteškoća?

Jedino me je iznenadio Orošnjak, kojega smo morali vratiti u Šibenik zbog nediscipline.

Trener Petković, koji je sada u Velenju s igračima, vratio je mladog Mikšića zbog nediscipline.

Ova dvojica sa Stanišićem i Supom svakodnevno treniraju u Šibeniku.

Spomenuli ste Supu, da li će on možda ponovo nastupiti?

— On je odlučio da još jednom pokaže, da nije sve gotovo. Da li će u tom uspjeti, sve zavisi od njega.

Je li Stanišić napokon shvatio da mora još 3 godine ostati u Šibeniku?

— Ja o tome ne mogu ništa reći, jer sa tim nisam dovoljno upoznat. Ja samo znam da on mora dolaziti na treninge.

— da —

Mladi raketari na Subičevcu

VELIKO VELEGLAVAC DRŽAVNI REKORDER

Prošlih dana u saveznom vazduhoplovnom Centru u Vrhu četiri jugoslavenska padobranca oborili su državni rekord u grupnim skokovima. U toj grupi nalazio se i jedan naš sugrađanin, a to je Veljko Veleglavac, inače član Aero kluba Split. Veleglavac je od svih skakača bio najbliži cilju, 59 centimetara.

Mnogobrojnim čestitkama koje je Veleglavac dobio, pridružujemo se i mi.

— da —
NA JADRIJI JE ZAPOČEO

»ARENA« — »ZELJEZNICAR«
 3:2

U Kistanjama je u čast Dana ustanka odigrana prijateljska

nogometna utakmica između novoosnovanog domaćeg kluba «Arena» i «Zeljeznicara» iz Knina. Pobjedili su domaći igrači nakon bolje i efikasnije igre sa 3:2. Zgoditke su postigli Mažibrada, Bjelanović i Bezbradica za «Arenu», a Lazarević za «Zeljeznicara». Pred oko 600 gledalaca susret je vodio Novaković. (BP)

TURNIR U MALOM NOGOMETU

Na Jadriji je započeo tradicionalni turnir u malom nogometu, na kojem učestvuje 12 momčadi, a podijeljene su u dvije grupe. Pobjednici grupa sastat će se u odlučujućoj utakmici. Prijazniji nogomet je bolji od ranijih godina.

— da —

Zanimljivosti

NAJDUZI AUTOMOBIL je veliki zapadnonjemački Mercedes 600 — Pullman, ima šest sjedišta, a dugačak 6,24 m.

NAJMANJI automobil je japanski Mazda R 360 Coupé, koji se izrađuje u Hirošimi. Unutrašnjim uređajem nema konkurencije na evropskom tržištu.

NAJSIRI automobil je, naravno, američke proizvodnje, i to Ford Galaxie 500; njegov prednji dio širok je 2,03 metra.

NAJMODERNIJI automobil je američki model Chrysler Limousine koji ima turbinski pogon. Ta, posljednja novina u automobilskoj industriji, nije još stavljena u prodaju.

NAJRUŽNIJI automobil je prema mišljenju većine automobilista, francuski Citroen 2 CV. Ipak »ružno pače«, kako ga zovu kod nas, traženo je vozilo.

NAJSKUPLJI automobil je engleski Rolls-Royce Phantom V. To je zapravo pokretni salon u kojem je ugrađen bar, a izrađuje se samo na posebnu narudžbu. Cijena vozila je oko 30.000 dolara.

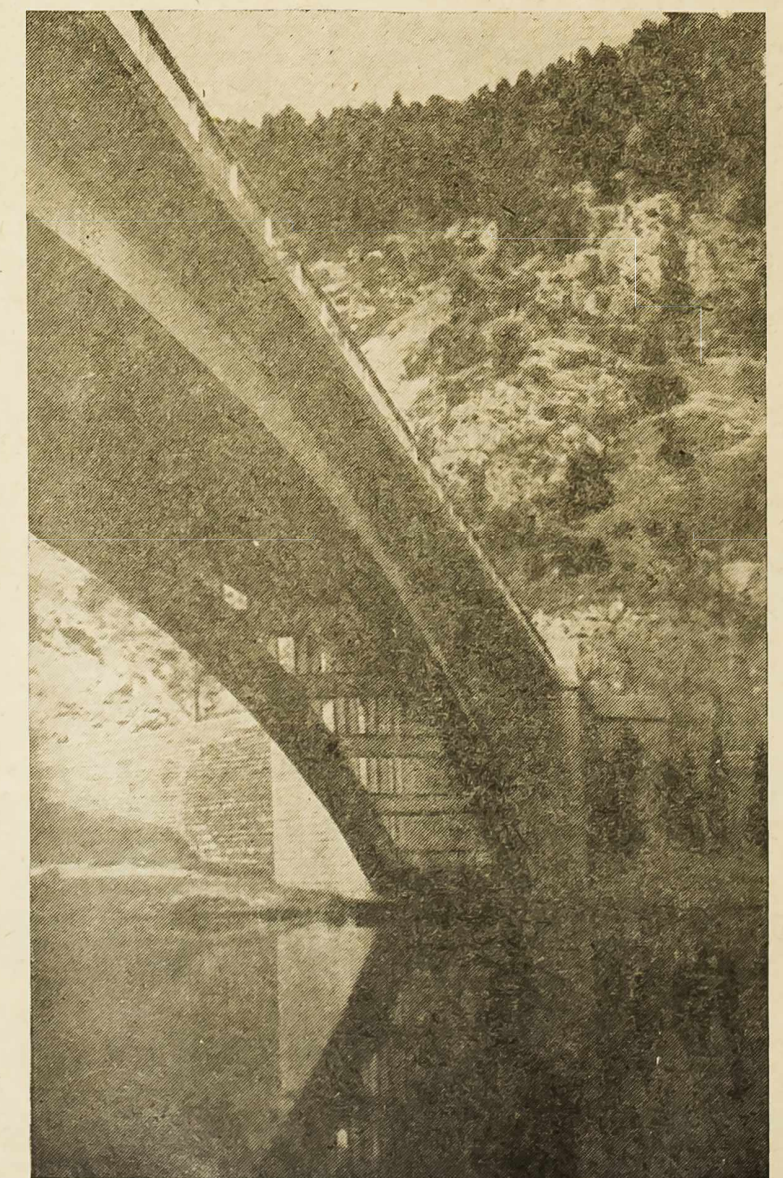
NAJJEFTINIJI automobil, izrađivan u velikim serijama, je talijanski Fiat 500 D. Cijena 800 dolara.

NAJSIGURNIJI automobil predložila je talijanska kompanija Pinfarina. PF Sigma ima pomična vrata, teleskopski prigušeni volan i sigurnosno staklo protiv vjetrova koje se kod razbijanja rasipa prema vani.

NAJTIŠI je automobil Bentley s 3 Continental koji izrađuje britanski koncern Rolls-Royce. Njegov osmerotaktni motor zapremine 6230 ccm zasad je bez konkurencije.

NAJBRZI automobil je — ake ne uzimamo u obzir trkačka kola — talijanski Ferrari 500 Superfast koji postiže najveću brzinu od 280 km na sat.

NAJSPORIJI automobili su kola bilo kojeg tipa na svijetu. Sve ovisi o sposobnostima i znanju njegovog vozača.

Most na Krki